

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 22. mai 2018
(OR. en)

9057/18

Institutsioonidevaheline
dokument:
2016/0362 (COD)

EF 137
ECOFIN 433
CODEC 813
DRS 30

MÄRKUS

Saatja:	Eesistujariik
Saaja:	Delegatsioonid
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõimega ning direktiive 98/26/EÜ, 2002/47/EÜ, 2012/30/EL, 2011/35/EL, 2005/56/EÜ, 2004/25/EÜ ja 2007/36/EÜ – <i>Eesistujariigi kompromisstekst</i>

Delegatsioonidele edastatakse allpool eesistujariigi kompromisstekst eespool nimetatud ettepaneku kohta, mis esitatakse nõukogule 25. mail 2018.

Ettepanek

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

**millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses krediidasutuste ja investeerimisühingute
kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõimega ning direktiive 98/26/EÜ, 2002/47/EÜ,
2012/30/EL, 2011/35/EL, 2005/56/EÜ, 2004/25/EÜ ja 2007/36/EÜ**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

¹ ELT C , , lk .

² ELT C , , lk .

ning arvestades järgmist:

- (1) Finantsstabiilsuse nõukogu (FSB) avaldas 9. novembril 2015 kogu kahjumikatmisvõime tingimused (edaspidi „kogu kahjumikatmisvõime standard“), mille G20 kinnitas 2015. aasta novembris. Kogu kahjumikatmisvõime standardi eesmärk on tagada, et globaalsetel süsteemselt olulistel pankadel, millele liidu õigusraamistikus osutatakse kui globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele, oleks vajalik kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõime, mis aitaks tagada, et kriisilahenduse käigus ja vahetult pärast seda oleks võimalik kriitiliste funktsioonide jätkuv toimimine, ilma et seataks ohtu maksumaksjate vahendeid (avaliku sektori vahendid) või finantsstabiilsust. Komisjon võttis oma 24. novembri 2015. aasta teatises³ endale kohustuse esitada seadusandlik ettepanek 2016. aasta lõpuks, et kogu kahjumikatmisvõime standardi saaks rakendada rahvusvaheliselt kokkulepitud tähtjaks 2019. aastaks.

³ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Keskpangale, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Pangandusliidu väljakujundamise poole“ (24.11.2015, COM(2015) 587 (final)).

- (2) Liidus kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamisel tuleb arvesse võtta kehtivat krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, mida kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL⁴ alusel liidu kõigi krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes. Kuna nii kogu kahjumikatmisvõime standardi kui ka omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eesmärk on sama, st tagada, et liidu krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on piisav kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõime, peaksid mõlemad nõuded kuuluma ühtsesse raamistikku ja täiendama seal teineteist. Komisjon tegi ettepaneku, et praktikas tuleks globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul kogu kahjumikatmisvõime standardi ühtlustatud miinimumtase („kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue“) kehtestada liidu õigusaktides, muutes määrust (EL) nr 575/2013,⁵ samas kui krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhine lisand globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul ja krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhine nõue muude kui globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul (omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue) tuleks kehtestada direktiivi 2014/59/EL ja määruse (EL) nr 806/2014⁶ sihipärase muutmise teel. Käesoleva direktiivi sätteid, mis käsitlevad krediidiasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõimet, tuleks järjepidevalt kohaldada koos eespool nimetatud õigusaktide ja direktiivi 2013/36/EL⁷ sätetega.

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

- (3) Ühtsete liidu eeskirjade puudumine seoses kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamisega liidus tekitaks krediidiasutustele ja investeerimisühingutele täiendavaid kulusid ja õiguskindlusetust ning teeks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamise piiriüleste krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul keerulisemaks. Samuti tekitab liidu ühtsete eeskirjade puudumine siseturul konkurentsimoonutusi, kuna krediidiasutuste ja investeerimisühingute kulud seoses kehtivate nõuete ja kogu kahjumikatmisvõime standardi järgimisega võivad liidus märkimisväärselt erineda. Seepärast tuleb kõnealused takistused siseturu toimimiselt kõrvaldada ja vältida konkurentsimoonutusi, mis on tingitud kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamise ühtsete liidu eeskirjade puudumisest. Sellest tulenevalt on käesoleva direktiivi asjakohane õiguslik alus Euroopa Liidu toimimise lepingu („ELi toimimise leping“) artikkel 114, tõlgendatuna kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu väljakujunenud praktikaga.
- (4) Kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime standardiga tuleks direktiivis 2014/59/EL jätkata nii ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia kui ka mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia tunnustamist. Ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia puhul kohaldatakse kriisilahendust üksnes ühe konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja (tavaliselt emaettevõtja) suhtes, samas kui teiste konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate (tavaliselt tegutsevad tütarettevõtjad) suhtes kriisilahendust ei kohaldata ning nende kahjum ja rekapitalizeerimise vajadus kantakse üle ettevõtjale, kelle suhtes kriisilahendust kohaldatakse. Mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia puhul võidakse kriisilahendust kohaldada ühe konsolideerimisgrupi mitme ettevõtja suhtes. Soovitud kriisilahendusstrateegia tulemuslikuks kohaldamiseks tuleb selgelt kindlaks määrata kriisilahendusega hõlmatavad ettevõtjad („kriisilahendusosalused ettevõtjad“), st ettevõtjad, kelle suhtes võidakse kohaldada kriisilahenduse meetmeid, ja nende tütarettevõtjad („kriisilahendusosalused grupid“). Selline kindlaksmääramine on oluline, et määrata kindlaks selliste kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõime eeskirjade kohaldamise tase, mida finantsettevõtted peaksid järgima. Seepärast tuleb kehtestada mõisted „kriisilahendusosalune ettevõtja“ ja „kriisilahendusosalune grupp“ ning muuta direktiivi 2014/59/EL seoses konsolideerimisgruppide kriisilahenduse kavandamisega, et näha sõnaselgelt ette, et kriisilahendusasutused peavad konsolideerimisgrupi raames kindlaks määrama kriisilahendusosalused ettevõtjad ja kriisilahendusosalused grupid ning võtma asjakohaselt arvesse konsolideerimisgrupi raames kavandatud meetmete mõju, et tagada tulemuslik konsolideerimisgrupi kriisilahendus.

- (5) Liikmesriigid peaksid tagama, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel on piisav kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõime, et tagada kahjumi sujuv ja kiire katmine ning ettevõtja rekapiitalseerimine, nii et selle mõju finantsstabiilsusele ja maksumaksjatele on võimalikult väike. See tuleks saavutada sellega, et krediidasutused ja investeerimisühingud täidavad direktiivi 2014/59/EL kohast krediidasutuse- või investeerimisühingupõhist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet.
- (6) Selleks et viia krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõimet mõõtvad näitajad kooskõlla kogu kahjumikatmisvõime standardi vastavate näitajatega, tuleks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet väljendada protsendina asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu koguriskipositsioonist ja finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajast.
- (7) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks vajalike teisendatavate kohustuste kõlblikkuskriteeriumid peaksid olema kooskõlas määruses (EL) nr 575/2013 kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude puhul sätestatud kriteeriumidega, võttes arvesse käesoleva direktiiviga ette nähtud täiendavaid kohandusi ja nõudeid. Eelkõige peaksid teatavad tuletisinstrumendi tunnustega võlainstrumendid (nt teatavad struktureeritud väärtpaberid) olema omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikud sel määral, mil neil on lõpptähtajal tagasimaksmisele kuuluv fikseeritud või suurenev põhisumma, mis on ette teada, samas kui tuletisinstrumendiga on seotud üksnes täiendav tootlus, mis sõltub alusvara tulemustest. Pidades silmas sellist põhisummat, peaksid kõnealused instrumendid olema kriisilahenduse korral väga hea kahjumikatmisvõimega ja hõlpsasti teisendatavad.

- (8) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kasutatavad kohustused hõlmavad põhimõtteliselt kõiki kohustusi, mis tulenevad tavaliste võlausaldajate tagamata nõuetest (allutamata kohustused), välja arvatud juhul, kui need ei vasta käesolevas direktiivis sätestatud konkreetsetele kõlblikkuskriteeriumidele. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduskõlblikkuse suurendamiseks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tõhusa kasutamise teel peaks kriisilahendusasutustel olema võimalik nõuda, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue täidetaks allutatud kohustustega, eelkõige juhul, kui on selged märgid, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamises osalevad võlausaldajad kannavad kriisilahenduse käigus tõenäoliselt kahjumit, mis ületaks nende võimalikku kahjumit maksejõuetuse korral. Kriisilahendusasutused peaksid hindama vajadust nõuda krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt, et nad täidaksid omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude allutatud kohustustega, juhul kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisest välja jäetud kohustuste summa saavutab omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude seisukohast kõlblikke kohustusi sisaldavas kohustuste klassis teatava taseme. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmist allutatud kohustustega tuleks nõuda ulatuses, mida on vaja, et võlausaldajad ei kannaks kriisilahenduse korral suuremat kahjumit, kui nad oleksid muidu kandnud maksejõuetuse korral. Kriisilahendusasutuste nõutud võlainstrumentide mis tahes allutamine krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude jaoks ei tohiks mõjutada võimalust osaliselt täita kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue allutamata võlainstrumentidega vastavalt määrusele (EL) nr 575/2013 kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime standardiga. Kriisilahendusasutustel peaks olema võimalik nõuda kriisilahendusalauste ettevõtjate puhul, kes on osa globaalsetest süsteemselt olulistest ettevõtjatest või kõrgeima taseme pankadest ja kelle kriisilahendusalauste grupi varade maht on suurem kui 100 miljardit eurot, ning oma äranägemise järgi, tuginedes teatud kriteeriumidele ning võttes arvesse hoiuste valdavust ja võlainstrumentide puudumist rahastamismudelil, kõlblike kohustuste piiratud juurdepääsu kapitaliturgudele ning tuginemist esimese taseme põhiomavahenditele omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks, et osa omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudest, mis on võrdne direktiivi 2014/59/EL artikli 37 lõikes 10 ja artikli 44 lõikes 5 osutatud kahjumi katmise ja rekapiitaliseerimise tasemega, täidetakse allutatud kohustuste ja omavahenditega, sealhulgas omavahenditega, mida kasutatakse direktiivis 2013/36/EL osutatud kombineeritud kapitalipuhvri nõude täitmiseks.

Kriisilahendusosaluse ettevõtja taotlusel peaks kriisilahendusametustel olema võimalik vähendada kõnealust nõuet kuni piirmäärani, mis võrdub määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72b lõike 3 alusel nimetatud määruses sätestatud kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude puhul võimaliku vähendamisega. Proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt võivad kriisilahendusametused kasutada õigust nõuda, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue täidetak allutatud kohustustega, sellises ulatuses, et krediitiasutustel ja investeerimisühingutel lasuvast kogu kahjumikatmisvõime standardi, omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude ja kui see on kohaldatav, siis direktiivi 2013/36/EL kohase kombineeritud kapitalipuhvri nõude täitmise kohustusest tuleneva omavahendite ja kõlblike kohustuste kirjete vormis nõutava allutamise üldine tase ei ületa suuremat kahest järgmisest tasemest: direktiivi 2014/59/EL artikli 37 lõikes 10 ja artikli 44 lõikes 5 osutatud kahjumi katmise ja rekapitalizeerimise tase või esimese ja teise samba usaldatavusnõuetel ja kombineeritud kapitalipuhvri nõudel põhineva valemi alusel saadud tase.

- (9) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue peaks võimaldama krediidasutustel ja investeerimisühingutel kanda vastavalt kas kriisilahendusest või jätkusuutmatusest oodatava kahjumi ja rekapiitalizeerida krediidasutus või investeerimisühing pärast kriisilahenduse kavas ette nähtud meetmete rakendamist ja kriisilahendusluse grupi kriisilahendust. Kriisilahendusluseasutused peaksid nende poolt valitud kriisilahendusstrateegia alusel asjakohaselt põhjendada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taset ning peaksid selle taseme põhjendamatu viivitusega läbi vaatama, et võtta arvesse võimalikke muutusi direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõude tasemes. Põhimõtteliselt peaks kõnealune tase koosnema järgmise kahe komponendi summast: kriisilahendusest oodatava kahjumi summa, mis vastab krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõuetele, ning rekapiitalizeerimise summa, mis võimaldab krediidasutusel või investeerimisühingul pärast kriisilahendust või pärast allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist täita omavahendite nõudeid, nii et ta võiks jätkata oma tegevust kooskõlas valitud kriisilahendusstrateegiaga. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet tuleks väljendada protsendina koguriskipositsioonist ja finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajast ning krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid mõlemast näitajast tulenevaid tasemeid järgima samaaegselt. Kriisilahendusluseasutus peaks rekapiitalizeerimise summasid allapoole või ülespoole kohandama, et võtta arvesse võimalikke muutusi kriisilahenduse kavas ette nähtud meetmetest tulenevalt. Samuti peaks kriisilahendusluseasutusel olema võimalik suurendada rekapiitalizeerimise summat selleks, et tagada turu piisav usaldus krediidasutuse või investeerimisühingu vastu pärast kriisilahenduse kavas ette nähtud meetmete rakendamist. Nõutav turu usalduse puhvri tase peaks võimaldama krediidasutusel või investeerimisühingul jätkuvalt täita asjakohasel ajavahemikul tegevusloa tingimusi, sealhulgas katta pärast kriisilahendust tema tegevuse restruktureerimisega seotud kulud, ja säilitada piisava turu usalduse. Turu usalduse puhver tuleks kehtestada lähtuvalt direktiivi 2013/36/EL kohasest kombineeritud kapitalipuhvri nõude osast. Kriisilahendusluseasutused peaksid kohandama turu usalduse puhvri taset allapoole, kui madalam tase on turu piisava usalduse tagamiseks piisav, või kohandama seda ülespoole, kui kõrgemat taset on vaja selle tagamiseks, et pärast kriisilahenduse kavas ette nähtud meetmete võtmist täidab ettevõtja asjakohasel ajavahemikul jätkuvalt tegevusloa tingimusi ja säilitab piisava turu usalduse.

- (9a) Kriisilahendusasutused peaksid kooskõlas komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/1075 analüüsima konkreetse krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude instrumentide investoribaasi. Juhul kui märkimisväärne osa krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude instrumentidest on selliste jaeinvestorite valduses, kellele ei ole pruugitud anda sobivalt märku asjakohastest riskidest, võib see asjaolu ise kriisilahenduskõlblikkust pärssida. Samas juhul, kui suur osa krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude instrumentidest on teiste krediidasutuste või investeerimisühingute valduses, võib allahindamise või konverteerimise süsteemne olemus samuti kriisilahenduskõlblikkust pärssida. Juhul kui kriisilahendusasutus leiab teatava investoribaasi suuruse või laadi tõttu kriisilahenduskõlblikkust pärssiva takistuse, võib ta soovitada krediidasutusel või investeerimisühingul selle pärssiva takistusega tegeleda. Samal ajal võidakse siseriikliku õigusega igal juhul piirata teatavate instrumentide müümist ja turustamist teatavatele investoritele.
- (10) Globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kriisilahenduskõlblikkuse suurendamiseks peaks kriisilahendusasutustel olema õigus kehtestada sellistele ettevõtjatele lisaks määruses (EL) nr 575/2013 ette nähtud kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõudele krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue. Kõnealune krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue tuleks kehtestada juhul, kui kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue ei ole piisav globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kahjumi katmiseks ja rekapiitaliseerimiseks valitud kriisilahendusstrateegia kohaselt.
- (11) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kehtestamisel peaksid kriisilahendusasutused arvesse võtma krediidasutuse või investeerimisühingu süsteemset olulisust ja tema maksejõuetuse võimalikku negatiivset mõju finantsstabiilsusele. Nad peaksid arvesse võtma vajadust tagada võrdsed tingimused globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele ning muudele võrreldavatele liidus süsteemselt olulistele ettevõtjatele. Seega ei tohiks selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, keda ei käsitata globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjatena, kuid kes on liidus süsteemselt ligikaudu sama olulised nagu globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad, ebaproportsionaalselt erineda tavapäraselt globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tasemest ja ülesehitusest.
- (13) Kooskõlas määrusega (EL) nr 575/2013 tuleks kriisilahendusala ettevõtjatena kvalifitseeruvate krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet üksnes konsolideeritud kriisilahendusala grupi tasandil. See tähendab, et kriisilahendusala ettevõtjad peaksid olema kohustatud emiteerima ettevõtjaväliste kolmandast isikust võlausaldajatele omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikke instrumente ja kirjeid, mida teisendatakse juhul, kui kriisilahendusala ettevõtja suhtes algatatakse kriisilahendusmenetlus.

- (14) Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, peaksid järgima omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet individuaalselt. Kõnealuste krediitiasutuste ja investeerimisühingute kahjumi katmise ja rekapitalizeerimise vajadused peaks üldiselt katma nende vastavad kriisilahendusosalused ettevõtjad, kes peaksid otseselt või kaudselt omandama kõnealuste krediitiasutuste ja investeerimisühingute emiteeritud omavahenditesse kuuluvad instrumendid ja kõlblikud kohustused ning hindama need alla või konverteerima omandiõiguse instrumentideks siis, kui kõnealused krediitiasutused ja investeerimisühingud ei ole enam jätkusuutlikud. Seega tuleks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, mida kohaldatakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, kohaldada koos ja kooskõlas kriisilahendusosaluste ettevõtjate suhtes kohaldatavate nõuetega. See peaks võimaldama kriisilahendusametluse lõpetada kriisilahendusala konsolideerimisgrupi kriisilahendusmenetlus ilma, et oleks vaja alata kriisilahendusmenetlust tema teatavate tütarettevõtjate suhtes, ja seega vältida võimalikku häirivat mõju turule. Kui nii kriisilahendusala ettevõtja või emaettevõtja ja selle tütarettevõtjad on asutatud samas liikmesriigis ning on osa samast kriisilahendusala grupist, peaks kriisilahendusametluse olema võimalik täielikult loobuda omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisest krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, või lubada neil täita omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue emaettevõtja ja selle tütarettevõtjate vaheliste tagatud garantiidega, mida võib aktiveerida juhul, kui on täidetud ajastustingimused, mis on samaväärsed nendega, mis võimaldavad kõlblike kohustuste allahindamist või konverteerimist. Garantii tagatis peaks olema väga likviidne ja selle turu- ja krediidirisk peaks olema minimaalne. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, peaks olema kooskõlas valitud kriisilahendusstrateegiaga, eelkõige ei tohiks see pärast krediitiasutuste ja investeerimisühingute rekapitalizeerimist muuta kõnealuste krediitiasutuste ja investeerimisühingute ning nende kriisilahendusala grupi omandisuhet.

- (14a) Määruses (EL) nr 575/2013 on sätestatud, et pädevad asutused võivad loobuda teatavate maksevõimet ja likviidsust käsitlevate nõuete kohaldamisest krediitiasutuste suhtes, kes on püsivalt seotud keskasutusega, juhul kui on täidetud teatavad eritingimused. Et võtta arvesse selliste koostöövõrgustike eripära, peaks kriisilahendusasutustel olema samuti võimalik loobuda selliste krediitiasutuste suhtes omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisest määruse (EL) nr 575/2013 tingimustega sarnastel tingimustel, juhul kui krediitiasutus ja keskasutus on asutatud samas liikmesriigis, ning käsitada neid kriisilahenduse eeltingimuste hindamisel tervikuna. Kriisilahendusluse grupi kui terviku omavahendite ja kõlblike kohustuste välist miinimumnõuet võib täita eri viisil, olenevalt iga grupi solidaarsusmehhanismi elementidest, kas arvestades üksnes keskasutuse kõlblikke kohustusi või siis mõne või kõigi võrgustiku ettevõtjate kõlblikke kohustusi.
- (15) Selleks et tagada kriisilahenduse eesmärgil asjakohane omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tase, peaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kehtestamise eest vastutav ametiasutus olema kriisilahendusluse ettevõtja kriisilahendusluse, konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusluse, kes on põhietaettevõtja kriisilahendusluse, ja kriisilahendusluse grupi muude ettevõtjate kriisilahenduslused. Ametiasutuste vaheliste mis tahes vaidluste puhul kohaldatakse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010⁸ Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) õigusi, võttes arvesse käesolevas direktiivis sätestatud tingimusi ja piiranguid.

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

- (16) Kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude ning omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude mis tahes rikkumist, sealhulgas, kui see on kohaldatav, kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude või omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude ning direktiivi 2013/36/EL kohase kombineeritud kapitalipuhvri nõude kombineeritud taseme mis tahes rikkumist peaksid pädevad asutused ja kriisilahendusasutused nõuetekohaselt käsitlema ja võtma selle suhtes parandusmeetmeid. Kuna kõnealuste nõuete rikkumine võib krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust pärssida, tuleks lühendada kriisilahenduskõlblikkust pärssivate takistuste kõrvaldamise kehtivat menetlust, et nõuete mis tahes rikkumist saaks otstarbekalt käsitleda. Samuti peaks kriisilahendusasutustel olema võimalik keelata teatavad väljamaksed, nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud muudaksid kõlblike instrumentide ja kirjade tähtajaprofiili ning koostaksid ja rakendaksid kavad, mille eesmärk on taastada kõnealuste nõuete tase.
- (17) Selleks et tagada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude läbipaistev kohaldamine, peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud esitama oma pädevatele asutustele ja kriisilahendusasutustele aruanded ning korrapäraselt avalikustama oma omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude, kõlblike kohustuste tasemed ja struktuuri, sealhulgas nende tähtajaprofiili ja nõudeõiguse järgu tavalises maksejõuetusmenetluses. Nende krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul, kelle suhtes kohaldatakse kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõuet, peaks käesolevas direktiivis ettenähtud krediidasutuse- või investeerimisühingupõhise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmise järelevalvelise aruandluse ja avalikustamise sagedus olema kooskõlas määruses (EL) nr 575/2013 kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõudega seoses ettenähtud sagedustega.

(18) Nõue lisada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi mõju lepingulise tunnustamise säte lepingutesse või instrumentidesse, millega luuakse kolmanda riigi õiguse alla kuuluvad kohustused, peaks kriisilahenduse korral hõlbustama ja parandama kõnealuste kohustuste teisendamise protsessi. Kuni kõigis kolmandate riikide jurisdiktsioonides ei ole vastu võetud seadusjärgseid tunnustamisraamistikke, mis võimaldavad tulemuslikku piiriülest kriisilahendust, võib lepinguline kord, kui see on asjakohaselt koostatud ja laialdaselt kasutusele võetud, olla toimivaks lahenduseks, kuni töötatakse välja liidu õiguse kohane seadusjärgne lähenemine või kehtestatakse liidu õiguses stiimulid lepingute sõlmimiseks. Isegi juhul, kui seadusjärgsed tunnustamisraamistikud on kehtestatud, peaks lepinguline tunnustamiskord aitama parandada liidu õiguse kohaldamisalast välja jäävate võlausaldajate teadlikkust kriisilahendusmeetmetest, mida on võimalik ELi krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes liidu õiguse alusel võtta. Võib olla juhtusid, kus krediidasutustel või investeerimisühingutel ei ole võimalik lisada kõnealuseid lepingulisi tingimusi lepingutesse või instrumentidesse, millega luuakse teatavad kohustused, eelkõige kohustused, mis ei ole kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendist välja jäetud direktiivi 2014/59/EL alusel, tagatud hoiused või omavahenditesse kuuluvad instrumendid. Näiteks võidakse teatud asjaoludel pidada teostamatuks lisada lepingulise tunnustamise klausel kohustusi käsitlevatesse lepingutesse, kui kolmandas riigis on krediidasutuse või investeerimisühingu jaoks ebaseaduslik lisada lepingulise tunnustamise klausleid lepingutesse või instrumentidesse, millega luuakse asjaomase kolmanda riigi õiguse alla kuuluvad kohustused, juhul kui krediidasutusel või investeerimisühingul ei ole individuaalselt õigust muuta lepingulisi tingimusi, kuna need on seatud rahvusvaheliste protokollidega või põhinevad rahvusvaheliselt kokkulepitud standardtingimustel, või kui lepingulise tunnustamise nõudega hõlmatud kohustus sõltub lepingu rikkumisest või tuleneb garantiist, edasigarantiist või muudest instrumentidest, mida kasutatakse seoses kaubanduse rahastamise operatsioonidega.

Siiski ei peaks vastaspoole keeldumist siduvast kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise lepingulise tunnustamise klauslist pidama iseenesest teostamatuse põhjuseks.

EBA peaks teostamatuse juhtude täpsemaks kindlakstegemiseks töötama välja tehnilise standardi eelnõu, mille komisjon võtab vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14. Sellest tehnilisest standardist lähtudes ning tuginedes asjaomase turu eripäradele, täpsustab kriisilahendusasutus, kui ta seda vajalikuks peab, nende kohustuste kategooriad, mille puhul võib teostamatus põhjendatud olla. Selles kontekstis peaks selle, kas kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise tunnustamise klausli lisamine lepingusse või lepingute klassi on teostamatu, tegema kindlaks krediidiasutus või investeerimisühing. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid andma kriisilahendusasutustele korrapäraselt aru, et hoida neid kursis edusammudega, mida on tehtud lepingulise tunnustamise tingimuste rakendamiseks. Sellega seoses peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud ära märkima lepingud või lepingute klassid, mille puhul kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise tunnustamise klausli lisamine on teostamatu, ning esitada sellise hinnangu põhjuse. Kriisilahendusasutused peaksid hindama mõistliku aja jooksul krediidiasutuse või investeerimisühingu otsust, et lepingulise tunnustamise klausli lisamine kohustuse juurde on teostamatu, ning käsitlema võimalikke valehinnanguid ja lepingulise tunnustamise klausli lisamata jätmisest kriisilahenduskõlblikkusele tulenevaid takistusi. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid olema valmis põhjendama oma seisukohta, kui kriisilahendusasutus seda küsib. Tagamaks, et see ei mõjuta krediidiasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduskõlblikkust, ei tohiks ka kohustused, mille puhul ei ole lisatud asjakohaseid lepingulisi sätteid, olla kõlblikud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks.

- (20) On kasulik ja vajalik kohandada kriisilahendusasetuste õigust peatada piiratud ajaks teatud lepingulised kohustused. Seda õigust peaks saama kasutada eelkõige enne panga suhtes kriisilahendusmenetluse alustamist ning ennekõike alates hetkest, kui tehakse kindlaks, et pank on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv. See õigus võimaldaks näiteks kriisilahendusasetusel hoida ära panga finantsolukorra edasine halvenemine, mis võib tuleneda näiteks likviidsuse väljavoolust, samuti teha kindlaks, kas panga suhtes kriisilahendusmenetluse alustamise aluseks olevad tingimused on olemas, ning valida kõige sobivamad kriisilahenduse vahendid. Kohustusi peaks saama peatada kõige rohkem 2 tööpäevaks. Peatamist võib jätkata pärast kriisilahenduse otsuse tegemist, tingimusel et ei ületata nimetatud maksimaalset ajavahemikku. Selleks, et moratoriumiõigust kasutataks proportsionaalselt, peaks kriisilahendusasetustele võimaldama paindlikkuse kohandada moratoriumi ulatust konkreetse olukorra vajadustele. Lisaks peaks neil olema võimalik anda igal üksikjuhul eraldi luba teatud maksete tegemiseks, eelkõige – kuid mitte ainult – krediitiasutuse või investeerimisühingu halduskulutuste katmiseks. Seda õigust võib kohaldada ka kõlblike hoiuste suhtes. Kriisilahendusasetus peaks siiski hoolikalt hindama, kas peatamist on sobilik kohaldada teatud kõlblike hoiuste suhtes, eriti füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate hoitavad tagatud hoiused, ning hindama, kas peatamise kohaldamine selliste hoiuste suhtes häiriks ulatuslikult finantsturgude toimimist.

Samuti peaks kriisilahendusasetus selles kontekstis võtma muu hulgas krediitiasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduse kava alusel arvesse võimalust, et krediitiasutuse või investeerimisühingu suhtes ei kohaldata lõppkokkuvõttes kriisilahendusmenetlust, vaid see likvideeritakse liikmesriigi maksejõuetusseaduste alusel, millisel juhul peaks kriisilahendusasetus võtma meetmed, mida ta peab asjakohaseks, et tagada piisav kooskõlastamine asjakohaste riiklike asutustega ning see, et moratorium ei kahjustaks siseriikliku maksejõuetusõiguse alusel läbiviidava likvideerimisprotsessi tulemuslikkust. Selleks et hoiustajad ei satuks peatamisperioodil rahalistesse raskustesse, võib kriisilahendusasetus otsustada, et neil lubatakse võtta iga päev teatud summas oma vahendeid välja.

Makse- või ülekandekohustuse peatamise õigust ei tuleks kohaldada direktiivi 98/26/EÜ kohaselt määratud süsteemide või sellistes süsteemides osalejate, kesksete vastaspoolte ja keskpankade, sealhulgas ESMA tunnustatud kolmandate riikide kesksete vastaspoolte ees olevate kohustuste suhtes. Direktiiviga 98/26/EÜ vähendatakse makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides osalemisega seotud riski, eelkõige vähendades häireid sellises süsteemis osalejate võimaliku maksejõuetuse korral. Selleks et tagada kõnealuse kaitse asjakohane kohaldamine kriisiolukorras ning ühtlasi hoida makse- ja väärtpaberisüsteemide korraldajate ja muude turuosaliste asjakohast kindlustunnet, tuleks direktiivi 2014/59/EL muuta, et näha ette, et pelgalt kriisiennetusmeedet ega kriisiohjemeedet ei tohiks iseenesest käsitada maksejõuetusmenetlusena direktiivi 98/26/EÜ tähenduses, kui lepingukohaseid sisulisi kohustusi täidetakse jätkuvalt. Miski direktiivis 2014/59/EL ei tohiks mõjutada direktiivi 98/26/EÜ kohaselt määratud süsteemi toimimist ega õigust sama direktiiviga tagatud tagatisele.

(20a) Tulemusliku kriisilahenduse väga oluline aspekt on tagada, et kui krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes on algatatud kriisilahendusmenetlus, ei saa tema tuletisinstrumentide ja muude finantslepingute vastaspoolled lõpetada oma positsioone ainult selle tõttu, et menetlus algatati. Kriisilahendusasutused võivad peatada kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühinguga sõlmitud lepingust tulenevad maksed või ülekandekohustused ning neil on õigus piirata vastaspoolte õigusi seoses finantslepingute lõpuleviimise, nende täitmise kiirendamise või muul viisil ülesütlemisega. Neid nõudeid ei kohaldata otseselt kolmanda riigi õigusega reguleeritavate lepingute suhtes. Seadusjärgse piiriülese tunnustamisraamistiku puudumisel peaksid liikmesriigid nõudma, et krediidasutused ja investeerimisühingud ning artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjad lisaksid asjakohastesse finantslepingutesse lepingulise tingimuse, millega tunnistatakse, et kriisilahendusasutused võivad krediidasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja suhtes kasutada oma õigust peatada või piirata õigusi ja kohustusi, ja millega võetakse artikli 68 nõuete järgimise kohustus, nagu seda finantslepingut reguleeritaks asjakohase liikmesriigi õigusega. Negatiivse mõju ülekandumise ohu vähendamiseks võivad liikmesriigid emaettevõtjatelt nõuda, et need tagaksid, et kolmandas riigis asutatud tütarettevõtjad, kes on krediidasutused, investeerimisühingud (või oleksid investeerimisühingud, kui nende peakontor oleks asjakohases liikmesriigis) või finantseerimisasutused, muudaks oma finantslepinguid, millele emaettevõtja on andnud garantii või mida emaettevõtja toetab mõnel muul viisil või mis sisaldavad emaettevõtja suhtes samaaegse makseviivituse õigust käsitlevat sätet.

- (26) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt sätestada finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku jaoks ühtsed eeskirjad, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning selle ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (27) Selleks et käesoleva direktiivi ülevõtmiseks ja kohaldamiseks oleks piisavalt aega, tuleks ette näha, et liikmesriigid peavad käesoleva direktiivi oma riigi õigusnormidesse üle võtma 18 kuu jooksul pärast direktiivi jõustumise kuupäeva. Avalikustamist käsitlevaid sätteid tuleks siiski kohaldada alates 1. jaanuarist 2024, et kogu liidu krediitiasutustel ja investeerimisühingutel oleks piisavalt aega saavutada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude nõutav tase korrapärasel viisil,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2014/59/EL muudatused

- (2) Artikli 2 lõike 1 punktides 70 ja 71, artikli 36 lõike 4 punktis d, artikli 37 lõike 10 punktis a, artikli 44 lõigetes 3 ja 4 ning lõike 5 punktis a, artiklis 46, artikli 47 lõike 1 punkti b alapunktis ii, artiklis 48, artikli 63 lõike 1 punktides e, f ja j, artikli 66 lõikes 4 ning lisa B jao punktides 6 ja 17 asendatakse tekst „kõlblikud kohustused“ tekstiga „teisendatavad kohustused“.
- (3) Artikli 2 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:
„71a) „kõlblikud kohustused“ – teisendatavad kohustused, mis vastavad artikli 45b või artikli 45g lõike 3 punkti a tingimustele;“.

(4) Artikli 2 lõikesse 1 lisatakse punktid 83a, 83b ja 83c:

(83a) „kriisilahenduslune ettevõtja“ –

- a) liidus asutatud ettevõtja, mille kriisilahendusasutus on vastavalt artiklile 12 kindlaks määranud ettevõtjana, mille suhtes on kriisilahenduse kavas ette nähtud kriisilahenduse meede, või
- b) krediidasutus või investeerimisühing, mis ei kuulu konsolideerimisgruppi, mille suhtes kohaldatakse konsolideeritud järelevalvet vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklitele 111 ja 112, ning mille suhtes on artikli 10 kohaselt koostatud kriisilahenduse kavas ette nähtud kriisilahenduse meede;

(83b) „kriisilahenduslune grupp“ –

- a) kriisilahenduslune ettevõtja ja selle tütarettevõtjad, mis ei ole
 - i) ise kriisilahenduslused ettevõtjad või
 - ii) teise kriisilahendusluse ettevõtja tütarettevõtjad või
 - iii) kolmandas riigis asutatud ettevõtjad, mis ei kuulu kriisilahenduslusesse gruppi vastavalt kriisilahenduse kavale, ja nende tütarettevõtjad;
- b) keskasutusega seotud krediidasutused, keskasutus ja keskasutuse järelevalve all olev mis tahes krediidasutus või investeerimisühing, kui üks nendest ettevõtjatest on kriisilahenduslune ettevõtja;

(83c) „globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 132 määratletud globaalne süsteemselt oluline ettevõtja;“.

(4a) Artikli 10 lõikesse 6 lisatakse järgmine lõik:

„Vajaduse korral vaadatakse kriisilahenduse kava läbi pärast kriisilahenduse meetmete rakendamist või artiklis 59 osutatud õiguste kasutamist.

Kriisilahendusasutus võtab artikli 10 lõike 7 punktides o ja p osutatud tähtaegade kehtestamisel arvesse direktiivi 2013/36/EL artiklis 104b osutatud nõude täitmiseks ette nähtud tähtaega.“

(4b) Artikli 10 lõike 7 punkt o asendatakse järgmisega:

„o) artiklites 45g ja 45f osutatud nõuded ning nende nõuete täitmise tähtaeg, kui see on kohaldatav;“.

(4c) Artikli 10 lõike 7 punkt p asendatakse järgmisega:

„p) kriisilahendusametuse poolt artikli 45b lõike 3 kohaldamise korral tähtaeg, mille jooksul kriisilahendusametuse ettevõtja peab nõude täitma;“.

(4d) Artikli 10 lõikesse 7 lisatakse järgmine lõik:

„Esimese lõigu punktides o ja p osutatud tähtaegade kehtestamisel tagatakse kriisilahenduse kavas, et sellised tähtajad on asjakohased ning neis võetakse arvesse:

- i) hoiuste valdavust ja võlainstrumentide puudumist rahastamismudelis;
- ii) kõlblike kohustuste puhul piiratud juurdepääsu kapitaliturgudele;
- iii) tuginemist esimese taseme põhiomavahenditele, et täita artiklis 45f osutatud nõue.“

(5) Artikli 12 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutused koostavad konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavad koostöös tütarettevõtjate kriisilahendusasutustega ja pärast konsulteerimist oluliste filiaalide kriisilahendusasutustega, kui see on asjaomase filiaali puhul vajalik. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas määratakse kindlaks kriisilahenduse meetmed, mida kohaldatakse järgmiste suhtes:

- a) liidus tegutsev emaettevõtja;
- b) konsolideerimisgruppi kuuluvad ja liidus asuvad tütarettevõtjad;
- c) artikli 1 lõike 1 punktides c ja d osutatud ettevõtjad ning
- d) võttes arvesse VI jaotist, konsolideerimisgruppi kuuluvad ja väljaspool liitu asuvad tütarettevõtjad.

Vastavalt esimeses lõigus osutatud meetmetele määratakse kriisilahenduse kavas iga konsolideerimisgrupi puhul kindlaks järgmine:

- a) kriisilahendusala ettevõtjad;
- b) kriisilahendusala grupid.“

(6) Artikli 12 lõike 3 punktid a ja b asendatakse järgmisega:

- a) määratakse kindlaks kriisilahenduse meetmed, mida tuleb võtta kriisilahendusala ettevõtjate suhtes artikli 10 lõikes 3 osutatud stsenaariumide korral, ja kõnealuste meetmete mõju artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud muudele konsolideerimisgrupi ettevõtjatele, emaettevõtjale ja tütarettevõtjatest krediitiasutustele ja investeerimisühingutele;
- b) tehakse kindlaks ulatus, mil määral oleks liidus asutatud kriisilahendusala ettevõtjate suhtes võimalik koordineeritult kohaldada ja rakendada kriisilahenduse vahendeid ja õigusi, sealhulgas meetmeid, millega soodustataks konsolideerimisgrupi kui terviku või konsolideerimisgrupi mitme ettevõtja eraldi äriühingute või tegevuste või konsolideerimisgrupi teatavate ettevõtjate või kriisilahendusala gruppide omandamist kolmanda isiku poolt, ning tehakse kindlaks võimalikud koordineeritud kriisilahendust pärssivad takistused;“.

(7) Artikli 12 lõike 3 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) sätestatakse kõik täiendavad, käesolevas direktiivis nimetatud meetmed, mida asjaomased kriisilahendusasutused kavatsevad seoses kriisilahendusalasusse gruppi kuuluvate ettevõtjatega võtta;“.

(8) Artikli 12 lõikesse 3 lisatakse punkt a1:

„a1) kui konsolideerimisgrupp koosneb mitmest kriisilahenduslusest grupist, määratakse kindlaks kriisilahenduse meetmed seoses iga kriisilahendusluse grupi kriisilahendusluse ettevõtjatega ja selliste meetmete mõju järgmistele:

- i) muud konsolideerimisgrupi ettevõtjad, kes kuuluvad samasse kriisilahenduslusesse gruppi;
- ii) muud kriisilahenduslused grupid.“

(9) Artikli 13 lõikesse 4 lisatakse esimese lõigu järele järgmine lõik:

„Kui konsolideerimisgrupp koosneb mitmest kriisilahenduslusest grupist, esitatakse artikli 12 lõike 3 punktis a1 osutatud kavandatavad kriisilahenduse meetmed esimeses lõigus osutatud ühises otsuses.“

(10) Artikli 13 lõike 6 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui kriisilahendusluseasutused ei ole nelja kuu jooksul ühist otsust teinud, teeb iga kriisilahendusluseasutus, kes vastutab tüarettevõtja eest ja kes ei ole konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavaga nõus, oma otsuse ja vajaduse korral teeb kindlaks kriisilahendusluse ettevõtja ning koostab ja haldab tema jurisdiktsiooni kuuluvatest ettevõtjatest koosneva kriisilahendusluse grupi kriisilahenduse kava. Kõik eriarvamusel olevate kriisilahendusluseasutuste üksikotsused peavad olema igakülgset põhjendatud, sisaldama konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavaga mittenõustumise põhjuseid ning arvestama teiste kriisilahendusluseasutuste ja pädevate asutuste seisukohti ja reservatsioone. Iga kriisilahendusluseasutus teatab oma otsusest teistele kriisilahenduse kolleegiumi liikmetele.“

(11) Artikli 16 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Konsolideerimisgruppi peetakse kriisilahenduskõlblikuks sel juhul, kui kriisilahendusasutuste jaoks on teostatav ja usutav konsolideerimisgrupi ettevõtjate likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses või kõnealuse konsolideerimisgrupi suhtes kriisilahenduse läbiviimine konsolideerimisgrupi kriisilahendusala ettevõtjate suhtes kriisilahenduse vahendite ja õiguste kasutamise teel, vältides nii palju kui võimalik mis tahes olulisi negatiivseid tagajärgi konsolideerimisgrupi ettevõtjate või filiaalide asukoha liikmesriikide, teiste liikmesriikide või liidu finantssüsteemile, sealhulgas laiemal finantsilisel ebastabiilsusel või kogu süsteemi haaravate sündmuste korral, ning lähtudes eesmärgist tagada konsolideerimisgrupi ettevõtjate kriitiliste funktsioonide täitmise jätkuvus sellega, et kõnealuseid funktsioone saab õigel ajal kergesti eraldada, või muul viisil. Kui konsolideerimisgruppi ei peeta kriisilahenduskõlblikuks, annavad konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutused sellest Euroopa Pangandusjärelevalvele õigeaegselt teada.“

(12) Artiklisse 16 lisatakse lõige 4:

„Kui konsolideerimisgrupp koosneb mitmest kriisilahendusala grupist, tagavad liikmesriigid, et lõikes 1 osutatud asutused hindavad iga kriisilahendusala grupi kriisilahenduskõlblikkust vastavalt käesolevale artiklile.

Esimeses lõigus osutatud hindamine teostatakse lisaks kogu konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamisele ning see tehakse artiklis 13 sätestatud otsustamismenetluse alusel.“

(12a) Artikli 16 järele lisatakse artikkel 16a:

„Artikkel 16a

Õigus keelata teatud väljamaksed

(1) Kui ettevõtja vastab üheaegselt direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 määratletud kombineeritud puhvri nõudele ja direktiivi 2013/36/EL artikli 141a lõike 1 punktides a, b ja c osutatud nõuetele, kuid samal ajal ei vasta direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 määratletud kombineeritud puhvri nõudele ning

i) määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 92a osutatud nõuetele ning

ii) artiklites 45c ja 45d osutatud nõuetele, kui need on arvatud kooskõlas käesoleva direktiivi artikli 45 lõike 2 punktiga a,

on kõnealuse ettevõtja kriisilahendusasutusel õigus keelata ettevõtjal lõigete 2 ja 3 tingimuste kohaselt teha väljamakseid üle lõike 4 kohaselt arvatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud väljamaksete maksimumsumma mõne järgmise toiminguga kaudu:

- a) esimese taseme põhiomavahendeid mõjutavate väljamaksete tegemine;
- b) kohustuse võtmine maksta muutuvtasu või teha vabatahtlikke pensionimakseid või maksta muutuvtasu, kui kohustus võeti ajal, mil ettevõtja ei täitnud kombineeritud puhvri nõudeid;
- c) väljamaksete tegemine täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvatelt instrumentidelt.

Kui ettevõtja on esimeses lõigus osutatud olukorras, teavitab ta rikkumisest viivitamatult kriisilahendusasutust.

(2) Lõikes 1 osutatud olukorras hindab ettevõtja kriisilahendusasutus pärast pädeva asutusega konsulteerimist põhjendamatut viivitust, kas kasutada lõikes 1 osutatud õigust, võttes arvesse järgmisi elemente:

- a) rikkumise põhjus, kestus ja ulatus ning selle mõju kriisilahenduskõlblikkusele;
- b) ettevõtja finantsseisundi areng ja tõenäosus, et ettevõtja võib lähitulevikus täita artikli 32 lõike 1 punktis a osutatud tingimuse;
- c) väljavaade, et ettevõtja on võimeline tagama mõistliku aja jooksul vastavuse lõikes 1 osutatud nõuetele;
- d) juhul kui ettevõtja ei ole võimeline asendama kohustusi, mis ei vasta enam määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 72b ja 72c ning käesoleva direktiivi artiklis 45b või artikli 45g lõikes 3 sätestatud kõlblikkus- ja tähtjakriteeriumidele, siis kas see võimetus on spetsiifilist laadi või tingitud kogu turgu hõlmavast häirest;
- e) kas lõikes 1 osutatud õiguse kasutamine on kõige asjakohasem ja proportsionaalsem vahend ettevõtja olukorra käsitlemiseks, võttes arvesse selle võimalikku mõju nii ettevõtja rahastamistingimustele kui ka kriisilahenduskõlblikkusele.

Kriisilahendusasutus hindab lõikes 1 osutatud õiguse kasutamise vajadust uuesti vähemalt igal kuul kogu rikkumise vältel, niikaua kuni ettevõtja on jätkuvalt lõikes 1 osutatud olukorras.

(3) Juhul kui kriisilahendusasutuse hinnangul on ettevõtja endiselt lõikes 1 osutatud olukorras ka kuue kuu möödumisel pärast sellisest olukorrast teatamist, kasutab kriisilahendusasutus pärast pädeva asutusega konsulteerimist lõikes 1 osutatud õigust, välja arvatud juhul, kui tema hinnangul on täidetud vähemalt kaks järgmist tingimust:

- i) rikkumine on tingitud finantsturgude toimimise tõsisest häirest, mis toob kaasa finantsturu laiapõhjalise pingeseisundi mitmes turusegmendis;
- ii) punktis i osutatud häire tulemusel ei ole suurenenud mitte ainult ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste instrumentide hinnavolatiilsus või ettevõtjale kaasnevad kulud, vaid ettevõtja jaoks on samuti turud täielikult või osaliselt sulgunud, mille tõttu ettevõtja ei saa emiteerida turgudel omavahendite ja kõlblike kohustuste instrumente;
- iii) punktis ii osutatud turgude sulgumine kehtib nii asjaomase ettevõtja kui ka mitme muu ettevõtja kohta;
- iv) punktis i osutatud häire takistab asjaomasel ettevõtjal emiteerida omavahendite ja kõlblike kohustuste instrumente mahus, mis parandaks rikkumise;
- v) lõikes 1 osutatud õiguse kasutamisega kaasneb negatiivse mõju ülekandumine osale pangandussektorist, mis võib kahjustada finantsstabiilsust.

Juhul kui kohaldatakse eelmises lõigus osutatud erandit, teavitab kriisilahendusasutus pädevat asutust oma otsusest ja selgitab oma hinnangut kirjalikult.

Kriisilahendusasutus hindab eelmises lõigus osutatud tingimusi uuesti igal kuul, et teha kindlaks, kas erandit võib kohaldada.

(4) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud väljamaksete maksimumsumma arvutatakse korrutades lõike 5 kohaselt arvutatud summa lõike 6 kohaselt kindlaks määratud teguriga. Kõnealust maksimumsummat vähendatakse lõike 1 punktis a, b või c osutatud mis tahes toimingu võrra.

(5) Kooskõlas lõikega 4 korrutatav summa hõlmab järgmist:

- a) vahekasum, mis ei ole lisatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 2 kohaselt esimese taseme põhiomavahendite hulka ning millest arvestatakse maha mis tahes kasumi väljamaksed või mis tahes maksed, mis on seotud käesoleva artikli lõike 1 punktis a, b või c osutatud toimingutega,

pluss

- b) majandusaasta kasum, mis ei ole lisatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 2 kohaselt esimese taseme põhiomavahendite hulka ning millest arvestatakse maha mis tahes kasumi väljamaksed või mis tahes maksed, mis on seotud käesoleva artikli lõike 1 punktis a, b või c osutatud toimingutega,

miinus

- c) maksusummad, mis kuuluvad tasumisele, kui säilitatakse käesoleva lõike punktides a ja b osutatud elemendid.

(6) Tegur määratakse kindlaks järgmiselt:

- a) tegur on 0, kui krediitiasutuse või investeerimisühingu säilitatavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et täita määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92a ja käesoleva direktiivi artiklite 45c ja 45d kohased omavahendite nõuded, väljendatuna protsendina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude esimesse (st madalaimasse) kvartiili;

- b) tegur on 0,2, kui krediidasutuse või investeerimisühingu säilitatavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et täita määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92a ja käesoleva direktiivi artiklite 45c ja 45d kohased omavahendite nõuded, väljendatuna protsendina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude teise kvartiili;
- c) tegur on 0,4, kui krediidasutuse või investeerimisühingu säilitatavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et täita määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92a ja käesoleva direktiivi artiklite 45c ja 45d kohased omavahendite nõuded, väljendatuna protsendina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude kolmandasse kvartiili;
- d) tegur on 0,6, kui krediidasutuse või investeerimisühingu säilitatavad esimese taseme põhiomavahendid, mida ei kasutata selleks, et täita määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92a ja käesoleva direktiivi artiklite 45c ja 45d kohased omavahendite nõuded, väljendatuna protsendina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist, jäävad kombineeritud puhvri nõude neljandasse (st kõrgeimasse) kvartiili.

Iga kvartiili alam- ja ülempiir arvutatakse kombineeritud puhvri nõude puhul järgmiselt:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Qn - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Qn$$

„Q_n“ näitab asjaomase kvartiili ordinaalarvu.“

(12aa) Artiklis 17 asendatakse tekst „krediidiasutus või investeerimisühing“ sõnaga „ettevõtja“.

(13) Artikli 17 lõikesse 3 lisatakse järgmine lõik:

„Kahe nädala jooksul alates lõike 1 kohase teate saamisest teeb ettevõtja kriisilahendusasutusele ettepaneku võimalike meetmete ja nende ajakava kohta, tagamaks et krediidiasutus või investeerimisühing järgiks artiklit 45f või 45g ja direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 osutatud nõuet, juhul kui kriisilahenduskõlblikkust pärssiv oluline takistus on tingitud olukorrast, kus:

- a) ettevõtja vastab üheaegselt direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 määratletud kombineeritud puhvri nõudele ja direktiivi 2013/36/EL artikli 141a lõike 1 punktides a, b ja c osutatud nõuetele, kuid samal ajal ei vasta direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 määratletud kombineeritud puhvri nõudele ja määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 92a osutatud nõuetele või artiklites 45c ja 45d osutatud nõuetele, kui need on arvutatud kooskõlas käesoleva direktiivi artikli 45 lõike 2 punktiga a, või
- b) ettevõtja ei vasta määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 92a ja 494 osutatud nõuetele või artiklites 45c ja 45d osutatud nõuetele.

Pakutud meetmete rakendamise ajakavas võetakse arvesse asjaomase takistuse tinginud põhjuseid. Pärast konsulteerimist pädeva asutusega hindab kriisilahendusasutus, kas nende meetmetega on võimalik asjaomase olulise takistusega tõhusalt tegeleda või see kõrvaldada.“

(14) Artikli 17 lõikesse 5 lisatakse punkt h1:

„h1) nõuda, et krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja esitaks kava, kuidas taastada vastavus artiklile 45f või 45g, väljendatuna määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonina, ning, kui see on kohaldatav, direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 osutatud nõudele ja artiklis 45f või 45g osutatud nõuetele, väljendatuna protsendina määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 429 ja 429a osutatud koguriskipositsiooni näitajast;“.

(15) Artikli 17 lõikesse 5 lisatakse punkt j1:

„j1) nõuda, et krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja muudaks omavahenditesse kuuluvate instrumentide tähtajaprofiili, olles saanud eelnevalt pädeva asutuse nõusoleku, ning artiklis 45b osutatud kõlblike kohustuste või artikli 45g lõike 3 punktides a ja b osutatud kirjete tähtajaprofiili, et tagada jätkuv vastavus artiklile 45f või 45g.“

(16) Artikli 17 lõike 5 punktides i ja j asendatakse tekst „artiklis 45“ tekstiga „artiklites 45f ja 45g“.

(17) Artikli 18 lõiked 1–7 asendatakse järgmisega:

1. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus arutab koos tütarettevõtjate kriisilahendusasutustega ning pärast konsulteerimist järelevalvekolleegiumiga ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutustega, kui see on olulise filiaali puhul vajalik, kriisilahenduse kolleegiumis artikli 16 kohaselt nõutava hindamise tulemusi ja võtab kõik mõistlikud meetmed, et jõuda vastavalt artikli 17 lõikele 4 kindlaks määratud meetmete kohaldamise suhtes ühisele otsusele seoses kõikide kriisilahendusala ettevõtjatega ja nende tütarettevõtjatega, kes on artikli 1 lõikes 1 osutatud ettevõtjad ja kuuluvad konsolideerimisgruppi.

2. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus koostab koostöös konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse ja Euroopa Pangandusjärelevalvega vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 25 lõikele 1 aruande ja esitab selle liidus tegutsevale emaettevõtjale, tütarettevõtjate kriisilahendusasutustele, kes edastavad selle oma järelevalve all olevatele tütarettevõtjatele, ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutustele. Aruanne koostatakse pärast pädevate asutustega konsulteerimist ning selles analüüsitakse olulisi takistusi, mis võivad pärssida tõhusat kriisilahenduse vahendite rakendamist ja kriisilahendusõiguste kasutamist konsolideerimisgrupi suhtes ja kriisilahendusalauste gruppide suhtes, kui konsolideerimisgrupp koosneb mitmest kriisilahendusalausest grupist. Aruandes analüüsitakse mõju krediitdiasutuse või investeerimisühingu ärimudelile ning soovitakse proportsionaalseid ja sihipäraseid meetmeid, mis on kriisilahendusasutuse arvates vajalikud või asjakohased nende pärssivate takistuste kõrvaldamiseks..

Kui konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust pärssiv takistus on tingitud artikli 17 lõike 3 teises lõigus osutatud konsolideerimisgrupi ettevõtja olukorrast, teavitab konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus pärast kriisilahendusalause ettevõtja kriisilahendusasutusega ja tema tütarettevõtjatest krediitdiasutuste või investeerimisühingute kriisilahendusasutustega konsulteerimist kõnealuse takistuse hinnangust liidus tegutsevat emaettevõtjat.

3. Nelja kuu jooksul pärast aruande saamist võib liidus tegutsev emaettevõtja esitada konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele oma tähelepanekud ning teha ettepaneku alternatiivsete meetmete kohta, millega oleks võimalik aruandes nimetatud pärssivad takistused kõrvaldada..

Kui need takistused on tingitud artikli 17 lõike 3 teises lõigus osutatud konsolideerimisgrupi ettevõtja olukorrast, teeb liidus tegutsev emaettevõtja kahe nädala jooksul alates lõike 2 kohase teate saamisest konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele ettepaneku võimalike meetmete ja nende ajakava kohta, tagamaks et konsolideerimisgrupi ettevõtja järgiks artiklit 45f või 45g, väljendatuna määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvatud koguriskipositsioonina, ning, kui see on kohaldatav, direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 osutatud nõuet ja artiklites 45f ja 45g osutatud nõudeid, väljendatuna protsendina määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 429 ja 429a osutatud koguriskipositsiooni näitajast.

Pakutud meetmete rakendamise ajakavas võetakse arvesse asjaomase takistuse tinginud põhjuseid. Pärast konsulteerimist pädeva asutusega hindab kriisilahendusasutus, kas nende meetmetega on võimalik asjaomase olulise takistusega tõhusalt tegeleda või see kõrvaldada.

4. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus teavitab liidus tegutseva emaettevõtja välja pakutud meetmetest konsolideeritud järelevalvet teostavat asutust, Euroopa Pangandusjärelevalvet, tütarettevõtjate kriisilahendusasutusi ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutusi, kui see on olulise filiaali puhul asjakohane. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutused ja tütarettevõtjate kriisilahendusasutused teevad pärast pädevate asutuste ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutustega konsulteerimist kõik endast oleneva selleks, et jõuda kriisilahenduse kolleegiumis oluliste takistuste tuvastamise osas ning vajaduse korral liidus tegutseva emaettevõtja välja pakutud meetmete hindamise osas ning asutuste poolt nende takistustega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks nõutavate meetmete osas ühisele otsusele, milles võetakse arvesse meetmete võimalikku mõju kõikidele liikmesriikidele, kus konsolideerimisgrupp tegutseb.

5. Ühisele otsusele tuleb jõuda nelja kuu jooksul pärast liidus tegutseva emaettevõtja võimalike tähelepanekute esitamist. Juhul kui liidus tegutsev emaettevõtja ei ole tähelepanekuid esitanud, tuleb ühisele otsusele jõuda ühe kuu jooksul pärast lõikes 3 osutatud neljakuulise tähtaja möödumist.

Ühisele otsusele, mis käsitleb kriisilahenduskõlblikkust pärssivaid takistusi, mis on tingitud artikli 17 lõike 3 teises lõigus osutatud olukorrast, tuleb jõuda kahe nädala jooksul pärast seda, kui liidus tegutsev emaettevõtja on vastavalt lõikele 3 esitanud oma tähelepanekud.

Ühine otsus peab olema põhjendatud ning vormistatud dokumendina, mille konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus esitab liidus tegutsevale emaettevõtjale.

Euroopa Pangandusjärelevalve võib kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 punktiga c kriisilahendusasutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.

6. Juhul kui lõikes 5 osutatud ajavahemikul ei ole ühist otsust tehtud, teeb konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus pärast kriisilahendusala ettevõtjate kriisilahendusasutustega (kui need on eelnimetatust erinevad) konsulteerimist konsolideerimisgrupi tasandil artikli 17 lõike 4 kohaselt võetavate sobivate meetmete kohta oma otsuse.

Otsus peab olema igakülgsest põhjendatud ja selles tuleb arvesse võtta teiste kriisilahendusasutuste seisukohti ja reservatsioone. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus esitab otsuse liidus tegutsevale emaettevõtjale.

Juhul kui mõni kriisilahendusasutus on enne lõikes 5 osutatud asjaomase perioodi lõppu edastanud käesoleva artikli lõikes 9 osutatud küsimuse vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, lükkab konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus otsuse tegemise edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teeb, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Lõikes 5 osutatud asjaomast perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb oma otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast lõikes 5 osutatud asjaomase perioodi lõppu ega pärast ühisele otsusele jõudmist. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve otsust ei tee, kohaldatakse konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutuse otsust.

6a. Juhul kui lõikes 5 osutatud ajavahemikul ei ole ühist otsust tehtud, teeb asjakohase kriisilahendusluse ettevõtja kriisilahendusasutus kriisilahendusluse grupi tasandil artikli 17 lõike 4 kohaselt võetavate sobivate meetmete kohta oma otsuse.

See otsus peab olema igakülgsest põhjendatud ja selles tuleb arvesse võtta sama kriisilahendusluse grupi teiste ettevõtjate kriisilahendusasutuste ning konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusluse seisukohti ja reservatsioone. Asjakohased kriisilahenduslused esitavad otsuse kriisilahenduslusele ettevõtjale.

Juhul kui mõni kriisilahendusasutus on enne lõikes 5 osutatud asjaomase perioodi lõppu edastanud käesoleva artikli lõikes 9 osutatud küsimuse vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, lükkab kriisilahendusluse ettevõtja kriisilahendusasutus otsuse tegemise edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teeb, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Lõikes 5 osutatud asjaomast perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb oma otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast lõikes 5 osutatud asjaomase perioodi lõppu ega pärast ühisele otsusele jõudmist. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve otsust ei tee, kohaldatakse kriisilahendusluse ettevõtja kriisilahendusluse otsust.

7. Ühise otsuse puudumisel teevad tütarettevõtjate, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, kriisilahendusasutused oma otsuse tütarettevõtjate poolt artikli 17 lõike 4 kohaselt individuaalselt võetavate sobivate meetmete kohta. See otsus peab olema igakülselt põhjendatud ja selles tuleb arvesse võtta teiste kriisilahendusasutuste seisukohti ja reservatsioone. Otsus esitatakse tütarettevõtjale ja asjaomasele kriisilahendusosalusele ettevõtjale, kriisilahendusosaluse ettevõtja kriisilahendusasutusele ja, kui see on erinev, konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele.

Juhul kui mõni kriisilahendusasutus on enne lõikes 5 osutatud asjaomase perioodi lõppu edastanud käesoleva artikli lõikes 9 osutatud küsimuse vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, lükkab tütarettevõtja kriisilahendusasutus otsuse tegemise edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teeb, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Lõikes 5 osutatud asjaomast perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb oma otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast lõikes 5 osutatud asjaomase perioodi lõppu ega pärast ühisele otsusele jõudmist. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve otsust ei tee, kohaldatakse tütarettevõtja kriisilahendusasutuse otsust.“

(20) Artikli 32 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) võttes arvesse ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski alternatiivne erasektori meede, sealhulgas krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi meede, või järelevalvemeede, sealhulgas varase sekkumise meetmed või artikli 59 lõike 2 kohane asjakohaste kapitaliinstrumentide või artikli 45g lõike 3 punktis a osutatud kõlblike kohustuste allahindamine või konverteerimine krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes aitaks krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida;“.

(20a) Lisatakse artikkel 32a:

„Artikkel 32a

Keskasutusega püsivalt seotud krediidasutuste kriisilahenduse tingimused

Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võivad võtta keskasutuse ja kõigi seotud krediidasutuste suhtes kriisilahenduse meetmeid, kui keskasutus ja seotud krediidasutused tervikuna vastavad artikli 32 lõikes 1 sätestatud tingimustele.“

(21) Artikli 33 lõiked 2, 3 ja 4 asendatakse järgmistega:

„2. „Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võtavad artikli 1 lõike 1 punktis c või d osutatud ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetmeid, kui kõnealune ettevõtja vastab artikli 32 lõikes 1 sätestatud tingimustele.

3. Kui segavaldusettevõtja tütarettvõtjast krediidasutused või investeerimisühingud on otseselt või kaudselt vahepealse astme finantsvaldusettevõtja omandis, nähakse kriisilahenduse kavaga ette, et vahepealse astme finantsvaldusettevõtja on kindlaks määratud kriisilahendusala ettevõtjana, ja liikmesriigid tagavad, et kriisilahenduse meetmeid konsolideerimisgrupi kriisilahenduseks võetakse seoses vahepealse astme finantsvaldusettevõtjaga. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused ei võta kriisilahenduse meetmeid konsolideerimisgrupi kriisilahenduseks seoses segavaldusettevõtjaga.

4. Kui käesoleva artikli lõikest 3 ei tulene teisiti ja olenemata asjaolust, et artikli 1 lõike 1 punktides c või d osutatud ettevõtja ei vasta artikli 32 lõikes 1 sätestatud tingimustele, võib kriisilahendusasutus võtta kriisilahenduse meetme artikli 1 lõike 1 punktides c või d osutatud ettevõtja suhtes, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) ettevõtja on kriisilahendusala ettevõtja;

b) üks või mitu kõnealuse ettevõtja tütarettvõtjat, kes on krediidasutused või investeerimisühingud, kuid mitte kriisilahendusala ettevõtjad, vastavad artikli 32 lõikes 1 sätestatud tingimustele;

c) kõnealuste tütarettevõtjate varad ja kohustused on sellised, et nendega seotud maksejõuetus ohustab kriisilahendusosalust gruppi tervikuna, ja kriisilahenduse meetme võtmine seoses artikli 1 lõike 1 punktis c või d osutatud ettevõtjaga on vajalik kas selliste tütarettevõtjate (kes on krediidasutused või investeerimisühingud) kriisilahenduseks või asjakohase kriisilahendusosaluse grupi kui terviku kriisilahenduseks.“

(21a) Lisatakse artikkel 33a:

„Artikkel 33a

Õigus peatada teatavaid kohustusi

1. Liikmesriigid näevad oma vastavatele kriisilahendusasutustele ette õiguse peatada makse- või ülekandekohustused, mille osaline krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja on, kui kriisilahendusasutus otsustab pärast seda, kui artikli 32 lõike 1 punkti a kohaselt on kindlaks tehtud, et krediidasutus või investeerimisühing on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, et peatamisõiguse kasutamine on vajalik selleks, et hoida ära krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja finantsolukorra edasine halvenemine või teha kindlaks, et artikli 32 lõike 1 punktide b ja c tingimused on täidetud, või valida kõige sobivamad kriisilahenduse vahendid.

Otsuse kasutada peatamisõigust selleks, et hoida ära krediidasutuse või investeerimisühingu finantsolukorra edasine halvenemine või teha kindlaks, et artikli 32 lõike 1 punktide b ja c tingimused on täidetud, teeb kriisilahendusasutus pärast konsulteerimist pädeva asutusega, kes vastab konsulteerimisele õigeaegselt, et vältida vahepealset likviidsuse väljavoolu.

2. Lõike 1 kohast peatamist ei kohaldata makse- ja ülekandekohustuste suhtes, mis on võetud süsteemide või süsteemikorraldajate ees, kes on määratud direktiivi 98/26/EÜ kohaldamisel, kesksete vastaspoolte ja ESMA poolt vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 25 tunnustatud kolmandate riikide kesksete vastaspoolte ning keskpankade ees.

Kriisilahendusasutustel on õigus peatada makse- või ülekandekohustused ja määrata kindlaks selle õiguse ulatus vastavalt konkreetse olukorra vajadustele. Kriisilahendusasutused hindavad eelkõige hoolikalt, kas peatamist on sobilik kohaldada ka kõlblike hoiuste suhtes, nagu need on määratletud direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktis 2, eriti füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate hoitavate tagatud hoiuste suhtes.

Kui kriisilahendusasutused kasutavad kõlblike hoiuste suhtes makse- või ülekandekohustuste peatamise õigust, võivad nad otsustada, et hoiustajatele antakse juurdepääs igapäevasele asjakohasele summale.

3. Lõike 1 kohase peatamise periood on võimalikult lühike ega ole pikem minimaalsest ajavahemikust, mida kriisilahendusasutus peab tingimata vajalikuks käesoleva artikli lõikes 1 osutatud eesmärgil, ja igal juhul ei tohi see kesta kauem kui ajavahemik alates lõikes 7 osutatud peatamise teate avaldamisest kuni selle teate avaldamisele järgneva tööpäeva südaööni krediitdiasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja kriisilahendusasutuse liikmesriigi aja järgi.

4. Käesoleva artikli kohase õiguse kasutamisel võtavad kriisilahendusasutused arvesse mõju, mida kõnealuse õiguse kasutamine võib avaldada finantsturgude nõuetekohasele toimimisele, ning arvestavad kehtivate riigisiseste õigusnormide ning järelevalvevolituste ja kohtuvõimuga, et kaitsta võlausaldajate õigusi ja võrdset kohtlemist maksejõuetusmenetlustes. Eeskätt võtavad kriisilahendusasutused arvesse artikli 32 lõike 1 punktis b osutatud kindlaksmääramise tulemusena krediitdiasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja suhtes kohaldada võidavat siseriiklikku maksejõuetusmenetlust ja võtavad meetmed, mida nad peavad asjakohaseks, et tagada piisav kooskõlastamine riiklike haldus- või kohtuasutustega.

5. Kui krediitdiasutuse või investeerimisühingu lepingulised makse- või ülekandekohustused on vastavalt lõikele 1 peatatud, peatatakse asjaomasest lepingust krediitdiasutuse või investeerimisühingu vastaspooltele tulenevad makse- või ülekandekohustused samaks ajavahemikuks.

6. Makse- või ülekandekohustus, mis oleks tulnud täita lõike 1 kohasel peatamisajal, tuleb täita kohe pärast peatamisaja lõppu.

7. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused teavitavad viivitamata krediidasutust või investeerimisühingut või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjat ning artikli 83 lõike 2 punktides a–h osutatud asutusi, kui nad kasutavad teatavate kohustuste peatamise õigust pärast seda, kui artikli 32 lõike 1 punkti a kohaselt on kindlaks tehtud, et krediidasutus või investeerimisühing on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ja enne kriisilahendusotsuse tegemist.

Kriisilahendusasutus avaldab käesoleva artikli kohaselt kohustuste peatamise aluseks oleva korralduse või dokumendi koopia ning peatamise tingimused ja ajavahemiku artikli 83 lõikes 4 osutatud viisil või tagab nende avaldamise.

8. Käesoleva artikliga ei piirata neid liikmesriikide õiguse sätteid, millega antakse õigus peatada makse- või ülekandekohustused enne artikli 32 lõike 1 punkti a kohaselt kindlakstegemist, et krediidasutus või investeerimisühing on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, või mis on kohaldatavad tavalises maksejõuetusmenetluses likvideerimisele kuuluvate krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes ning mis näevad ette käesolevas artiklis sätestatust ulatuslikuma kohaldamisala ja kestuse. Kõnealust õigust tohib kasutada vastavalt asjakohastes liikmesriigi õigusaktides ette nähtud ulatusele, kestusele ja tingimustele. Käesolevas artiklis sätestatud tingimused ei piira sellise makse- või ülekandekohustuste peatamise õigusega seotud tingimusi.

9. Liikmesriigid sätestavad, et kui kriisilahendusasutus kasutab krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes lõike 1 kohaselt makse- või ülekandekohustuste peatamise õigust, võib kriisilahendusasutus kasutada samuti õigust seada samaks ajavahemikuks piiranguid krediidasutuse või investeerimisühingu võlausaldajatele, kellel on asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja varade suhtes tagatud nõuded. Kohaldatakse artikli 70 lõigete 2–4 sätteid.

10. Liikmesriigid sätestavad, et kui kriisilahendusasutus kasutab krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes lõike 1 kohaselt makse- või ülekandekohustuste peatamise õigust, võib kriisilahendusasutus kasutada samuti õigust peatada samaks ajavahemikuks asjaomase krediidasutuse või investeerimisühinguga lepingu sõlminud poole lõpetamisõiguse. Kohaldatakse artikli 71 lõigete 2–8 sätteid.

11. Juhul kui kriisilahendusasutus on pärast seda, kui artikli 32 lõike 1 punkti a kohaselt on kindlaks tehtud, et krediidasutus või investeerimisühing on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, kasutanud mõnda käesoleva artikli lõike 1, 9 või 10 kohast õigust ja seejärel on asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes võetud kriisilahendusmeede, ei kasuta kriisilahendusasutus selle krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes artikli 69, 70 või 71 lõike 1 kohast õigust.“

(22) Artikli 44 lõike 2 punkt f asendatakse järgmisega:

„f) kohustused vastavalt direktiivile 98/26/EÜ määratud süsteemide või süsteemi korraldajate või nendes osalejate ees, mis tulenevad sellises süsteemis osalemisest, või ESMA poolt tunnustatud kolmanda riigi kesksete vastaspoolte ees ja mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui seitse päeva;“.

(22a) Artikli 44 lõikesse 2 lisatakse punkt h:

„h) kohustused krediidasutuste ja investeerimisühingute või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjate ees, kes on osa samast kriisilahenduslusest grupist, kuid ei ole ise kriisilahenduslused ettevõtjad, olenemata kohustuste tähtajast, välja arvatud juhul, kui nende kohustuste nõudeõiguse järk on madalam kui tavalistel tagamata kohustustel vastavalt asjakohasele siseriiklikule õigusele, milles sätestatakse käesoleva direktiivi ülevõtmise kuupäeval kohalduv nõuete hierarhia.

Kui kohaldatakse eelmist lõiku, hindab sellise asjakohase tütarettevõtja kriisilahendusasutus, kes ei ole kriisilahenduslune ettevõtja, kas artikli 45g lõikele 3 vastavate instrumentide summa on eelistatud kriisilahendusstrateegia rakendamise toetamiseks piisav.“

(22b) Artikli 44 lõikesse 3 lisatakse viimase lõigu järele järgmine lõik:

„Kriisilahendusasutused hindavad hoolikalt, kas krediidasutuste ja investeerimisühingute või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjate ees, kes on osa samast kriisilahendusala grupist, kuid ei ole ise kriisilahendusala ettevõtjad, olevad kohustused, mis ei ole jäetud välja allahindamise või konverteerimise õiguse kohaldamisest käesoleva artikli lõike 2 punkti h alusel, tuleks jätta välja või jätta osaliselt välja nende õiguste kohaldamisest käesoleva lõike punktide a–d alusel, et tagada kriisilahendusstrateegia tõhus rakendamine.“

(23) Artikkel 45 asendatakse järgmiste artiklitega:

„Artikkel 45

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine ja arvutamine

1. Liikmesriigid tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud ning artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjad täidavad igal ajal omavahendite ja kõlblike kohustuste nõudeid vastavalt artiklitele 45–45h, kui see on nende artiklitega nõutav.

2. Lõikes 1 osutatud nõue arvutatakse vastavalt artikli 45c lõikele 3, 3a või 4, nagu on asjakohane, omavahendite ja kõlblike kohustuste summana ning seda väljendatakse protsendina järgmistest:

a) lõikes 1 osutatud asjaomase ettevõtja koguriskipositsioon, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3;

b) lõikes 1 osutatud asjaomase ettevõtja koguriskipositsiooni näitaja, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklitele 429 ja 429a.

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmisest vabastamine

1. Olenemata artiklist 45 vabastavad kriisilahendusasutused artikli 45 lõikes 1 osutatud nõude täitmisest sellised pandikirjadega rahastatavad hüpoteegikrediidiasutused, kes siseriikliku õiguse kohaselt ei tohi võtta vastu hoiuseid, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

- a) kõnealused asutused likvideeritakse siseriikliku maksejõuetusmenetluse või mõne muu menetluse alusel, mida nende asutuste puhul artikli 38, 40 või 42 kohaselt rakendatakse;
- b) selline siseriiklik maksejõuetusmenetlus või muud liiki menetlus tagab, et kõnealuste asutuste võlausaldajad, sealhulgas pandikirjade omanikud, kui see on asjakohane, katavad kahjumi viisil, mis vastab kriisilahenduse eesmärkidele.

2. Artikli 45 lõikes 1 sätestatud nõude täitmisest vabastatud krediidiasutused ja investeerimisühingud ei kuulu artikli 45f lõikes 1 osutatud konsolideerimise alla.

1. Kõlblikud kohustused arvatakse kriisilahendusluse ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka ainult juhul, kui need vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a (välja arvatud artikli 72b lõike 2 punkt d) osutatud tingimustele.

Erandina esimesest lõigust, kui käesolevas direktiivis osutatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92a või 92b nõuetele, kujutavad nende artiklite seisukohast kõlblikud kohustused endast kõlblike kohustusi, mis on määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72k ning kindlaks määratud kooskõlas kõnealuse määruse II osa I jaotise 5a. peatükiga.

2. Erandina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72a lõike 2 punktist 1 arvatakse tuletisinstrumenti tunnustega võlainstrumentidest (nt struktureeritud väärtpaberid) tulenevad kohustused omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka ainult juhul, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

- a) võlainstrumentist tuleneva kohustuse põhisumma on emiteerimise ajal ette teada, see on fikseeritud või suurenev ja seda ei mõjuta tuletisinstrumenti tunnus, või võlainstrument sisaldab lepingulist tingimust, milles täpsustatakse nõude summa kriisilahenduse korral;
- b) võlainstrumentist tuleneva kohustuse või varjatud tuletisinstrumenti positsiooni saab igapäevaselt hinnata, viidates krediidiriskita võrdväärse instrumenti aktiivsele ja likviidsele kahe suunalisele turule, kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artiklitega 104 ja 105 // või võlainstrument sisaldab lepingulise sätte tingimust, milles täpsustatakse nõude summa kriisilahenduse korral;
- c) võlainstrumenti, sealhulgas selle tuletisinstrumenti tunnuse suhtes ei kohaldata mingit tasaarvestuskokkulepet ja selle hindamisel ei kohaldata artikli 49 lõiget 3.

Esimeses lõigus osutatud kohustused arvatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka ainult selles osas, mis vastab esimese lõigu punktis a osutatud summale.

2a. Kohustused, mille liidus asutatud tütarettevõtja, kes kuulub kriisilahendusluse ettevõtjaga samasse kriisilahenduslusesse gruppi, on emiteerinud olemasolevale aktsionärile, kes ei kuulu samasse kriisilahenduslusesse gruppi, arvatakse kriisilahendusluse ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) need on emiteeritud kooskõlas artikli 45g lõike 3 punktiga a;
- b) selliste kohustuste suhtes artikli 59 või 62 kohaselt allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamine ei mõjuta kriisilahendusluse ettevõtja kontrolli tütarettevõtja üle;
- c) need ei ületa summat, mis on saadud alapunktis i osutatud summa lahutamisel alapunktis ii osutatud summast:
 - i. järgmise kahe komponendi summa: kohustused, mis on emiteeritud kriisilahenduslusele ettevõtjale ja ostetud kriisilahendusluse ettevõtja poolt kas otse või kaudselt teiste samasse kriisilahenduslusesse gruppi kuuluvate ettevõtjate kaudu, ning kooskõlas artikli 45g lõike 3 punktiga b emiteeritud omavahendid;
 - ii. kooskõlas artikli 45g lõikega 1 nõutud summa.

3. Ilma et see piiraks artikli 45c lõikes 3a ja artikli 45d lõike 1 punktis a sätestatud miinimumnõude kohaldamist, tagavad kriisilahendusasutused, et kriisilahendusosalused ettevõtjad, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või kriisilahendusosalused ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse artikli 45c lõiget 3a ja 3b, täidavad artiklis 45f osutatud nõudest osa, mis võrdub 8 %ga kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, selliste omavahendite ja instrumentidega, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõigete 3–5 puhul. Kriisilahendusosaluse ettevõtja taotlusel võib kriisilahendusasutus lubada, et kriisilahendusosalused ettevõtjad, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või kriisilahendusosalused ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse artikli 45c lõikeid 3a ja 3b, täidavad kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, väiksema osa kui 8 %, kuid suurema osa kui summa, mis saadakse valemi $(1 - X1/X2) \times 8\%$ kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, kasutamisel, selliste omavahendite ja instrumentidega, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõigete 3–5 puhul, eeldusel et on täidetud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72b lõike 3 punktides a, b ja c sätestatud tingimused, kui, järgides määruse 575/2013 artikli 72b lõike 3 alusel võimalikku vähendamise piirmäära,

$X1 = 3,5\%$ koguriskipositsioonist, mis on arvutatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3;

$X2 =$ summa, mis tuleneb järgnevate summast: i) 18% koguriskipositsioonist, mis on arvutatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3, ja ii) direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 osutatud nõue.

4. Kriisilahendusosaluste ettevõtjate puhul, kes ei ole globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad ega kriisilahendusosalused ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse artikli 45c lõikeid 3a ja 3b, võib kriisilahendusasutus otsustada, et artiklis 45f osutatud nõudest osa kuni summas, mis on 8 % ettevõtja kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, või lõikes 6 osutatud valemi alusel saadud summa, olenevalt sellest, kumb on suurem, täidetakse selliste omavahendite ja instrumentidega, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõigete 3–5 puhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) lõigetes 1 ja 2 osutatud allutamata kohustustel on siseriikliku maksejõuetusmenetluse nõuete hierarhias sama nõudeõiguse järk nagu teatavatel kohustustel, mille puhul allahindamise või konverteerimise õigust vastavalt artikli 44 lõigetele 2 või 3 ei kasutata;
- b) oht, et tulenevalt allahindamise või konverteerimise õiguse kavandatud kasutamisest allutamata kohustuste puhul, mis ei ole välja jäetud allahindamise või konverteerimise õiguste kasutamisest vastavalt artikli 44 lõikele 2 või 3, kannavad kõnealustest kohustustest tulenevate nõuetega võlausaldajad suuremat kahjumit, kui nad oleksid kandnud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel toimunud likvideerimise korral;
- c) allutatud kohustuste summa ei ületa summat, mida on vaja tagamaks, et punktis b osutatud võlausaldajad ei kannaks suuremat kahjumit, kui nad oleksid vastasel korral kandnud tavalise maksejõuetusmenetluse käigus toimunud likvideerimise korral.

Kui kriisilahendusasutus määrab kindlaks, et kõlblikke kohustusi sisaldavas kohustuste klassis moodustab selliste kohustuste summa, mis võidakse mõistliku tõenäosusega arvata välja allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamisest vastavalt artikli 44 lõikele 2 või 3, sellisest klassist enam kui 10 %, hindab ta teise lõigu punktis b osutatud riski.

5. Lõigete 3 ja 4 kohaldamisel võetakse tuletisinstrumentid tulenevad kohustused arvesse kohustuste kogusummas, lähtudes sellest, et vastaspoole tasaarvestuse õigusi tunnustatakse täielikult.

Ettevõtja omavahendid, mida kasutatakse direktiivi 2013/36 artikli 128 punktis 6 osutatud nõude täitmiseks, on kõlblikud lõigetes 3 ja 4 osutatud nõude täitmiseks.

6. Erandina lõikest 3 võib kriisilahendusasutus otsustada, et kriisilahenduslused ettevõtjad, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või kriisilahenduslused ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse artikli 45c lõiget 3a või 3b, täidavad artiklis 45f osutatud nõude instrumentidega, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõigete 3–5 puhul, sel määral, mil summa, mis saadakse, kui liidetakse need instrumendid ja ettevõtja omavahendid, mis on tingitud tema kohustusest täita direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6, määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 92a, artikli 45c lõikes 3a ja artiklis 45f osutatud nõuded, ei ületa suurimat järgmistest: 8 % ettevõtja kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, või summa, mis saadakse valemi $Ax2+Bx2+C$ kasutamisel, kui A, B ja C on järgmised summad:

A = summa, mis tuleneb määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis c osutatud nõudest (esimese samba nõue)

B = summa, mis tuleneb direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõudest (teise samba nõue)

C = summa, mis tuleneb direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 osutatud nõudest (kombineeritud kapitalipuhvri nõue).

(7) Kriisilahendusasutused võivad kasutada lõikes 6 osutatud õigust kriisilahendusluse ettevõtjate suhtes, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või kelle suhtes kohaldatakse artikli 45c lõiget 3a või 3b ja kes täidavad ühte järgmistest tingimustest, ning kuni kindlaksmääratud kriisilahendusluse ettevõtjate arv ei ületa 30 % kõigist kriisilahenduslusest ettevõtjatest, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või kelle suhtes kohaldatakse artikli 45c lõiget 3a või 3b ning kelle puhul kriisilahendusasutus määrab kindlaks artiklis 45f osutatud nõude:

- a) direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõue kajastab seda, et kriisilahendusluse ettevõtja, kes on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või kelle suhtes kohaldatakse artikli 45c lõiget 3a või 3b, kuulub 20 % kõige suurema riskiga krediidasutuste ja investeerimisühingute hulka, kelle puhul kriisilahendusasutus määrab kindlaks artiklis 45 osutatud nõude, või

b) eelneva kriisilahenduskõlblikkuse hindamise käigus on kindlaks tehtud kriisilahenduskõlblikkust pärssivad olulised takistused ja

i) pärast artikli 17 lõikes 5 osutatud õiguste kasutamist ei ole kriisilahendusasutuse poolt nõutava aja jooksul võetud parandusmeetmeid või

ii) kindlakstehtud olulist pärssivat takistust ei saa käsitleda ühegi artikli 17 lõikes 5 osutatud õigusega ning lõikes 6 osutatud õiguse kasutamine kompenseeriks osaliselt või täielikult kriisilahenduskõlblikkust pärssiva takistuse negatiivse mõju, või

c) kriisilahendusasutus leiab, et ettevõtja eelistatud kriisilahendusstrateegia teostatavus ja usutavus on piiratud, arvestades ettevõtja suurst, seotust, tema tegevuse iseloomu, ulatust, riski ja keerukust, tema õiguslikku staatust ja aktsionäride struktuuri.

Esimeses lõigus osutatud piirmäära kohaldamisel ümardab kriisilahendusasutus arvutamise tulemusel saadud arvu lähima täisarvuni.

Liikmesriigid võivad, võttes arvesse oma riigi pangandussektori eripärasid, sealhulgas eelkõige nende kriisilahendusalauste ettevõtjate arvu, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad või kelle suhtes kohaldatakse artikli 45c lõiget 3a või 3b ja kelle puhul liikmesriigi kriisilahendusasutus määrab kindlaks artiklis 45f osutatud nõude, määrata esimeses lõigus osutatud protsendimääraks suurema protsendimäära kui 30 %.

(8) Kriisilahendusasutus teeb lõigetes 4 ja 6 osutatud otsuse pädeva asutusega konsulteerides.

Lõigetes 4 ja 6 osutatud otsuse tegemisel võtavad kriisilahendusasutused arvesse ka järgmist:

a) krediidiasutuse või investeerimisühingu esimeses lõigus osutatud instrumentide turu sügavus, selliste olemasolevate instrumentide hinnastamine ning esimeses lõigus osutatud otsuse järgimiseks vajalike mis tahes tehingute tegemiseks vajaminev aeg;

- b) selliste kõlblike kohustuste instrumentide summa, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele ning mille järelejäänud tähtaeg on lühem kui üks aasta alates kuupäevast, mil tehti nõude kohaldamise otsus, eesmärgiga teha kvantitatiivseid kohandusi esimeses lõigus osutatud nõudele;
- c) selliste instrumentide kättesaadavus ja summa, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõike 2 punkti d puhul;
- d) kas selliste kohustuste summa, mis on artikli 44 lõike 2 või 3 kohaselt arvatud välja allahindamise või konverteerimise õiguse kohaldamisest ning mis tavalises maksejõuetusmenetluses kuuluvad kõrgeima nõudeõiguse järguga kõlblike kohustustega samasse või sellest madalamasse nõudeõiguse järku, on oluline võrreldes krediidiasutuse või investeerimisühingu kõlblike kohustuste ja omavahenditega.
- Kui punktis d osutatud välja arvatud kohustuste summa ei ületa 5 % krediidiasutuse või investeerimisühingu omavahendite ja kõlblike kohustuste summast, ei loeta välja arvatud summat oluliseks. Kui seda piirmäära ületatakse, hindavad välja arvatud kohustuste olulisust kriisilahendusasutused;
- e) ettevõtja ärimudel, rahastamismudel ja riskiprofiil ning stabiilsus ja majandusele kasu toomise suutlikkus;
- f) võimalike restruktureerimiskulude mõju ettevõtja rekapitalizeerimisele.

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramine

1. Artikli 45 lõikes 1 osutatud nõude määrab pärast pädeva asutusega konsulteerimist kindlaks kriisilahendusasutus järgmiste kriteeriumide alusel:

- a) vajadus tagada, et kriisilahendusosaluse grupi suhtes saab kriisilahendusmenetluse läbi viia kriisilahenduse vahenditega, rakendades vajaduse korral ja kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit;
- b) vajadus asjakohasel juhul tagada, et kriisilahendusosalusel ettevõtjal ja selle tütarettevõtjatel, kes on krediidasutused või investeerimisühingud, kuid mitte kriisilahendusosalused ettevõtjad, on piisavalt kõlblikke kohustusi, tagamaks, et juhul, kui nende suhtes kohaldatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit või allahindamise ja konverteerimise õigust, saaks vastavalt katta kahjumi ja tõsta asjaomaste ettevõtjate koguomavahendite suhtarvu ja finantsvõimenduse määra uuesti tasemele, mis võimaldab neil jätkuvalt vastata tegevusloa tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks neile on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohaselt tegevusluba;
- c) vajadus tagada, et juhul kui kriisilahenduse kavas eeldatakse, et teatavad kõlblike kohustuste klassid võidakse artikli 44 lõike 3 alusel kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest välja jätta või kohustuste osalise üleandmise raames saajale täielikult üle anda, on kriisilahendusosalusel ettevõtjal piisavalt muid kõlblikke kohustusi selleks, et katta kahjum ja tõsta kriisilahendusosaluse ettevõtja koguomavahendite suhtarv või vastavalt vajadusele finantsvõimenduse määr uuesti tasemele, mis võimaldab tal jätkuvalt vastata tegevusloa tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohaselt tegevusluba;
- d) ettevõtja suurus, ärimudel, rahastamismudel ja riskiprofiil;
- f) see, mil määral oleks ettevõtja maksejõuetusel negatiivne mõju finantsstabiilsusele, sealhulgas seoses negatiivse mõju ülekandumisega teistele krediidasutustele ja investeerimisühingutele või ettevõtjatele tulenevalt ettevõtja seotusest teiste krediidasutuste ja investeerimisühingute või ettevõtjatega või ülejäänud finantssüsteemiga.

2. Kui kriisilahenduse kavas on ette nähtud kriisilahenduse meetme võtmine vastavalt artikli 10 lõikes 3 osutatud asjaomastele kriisilahendusstsenaariumitele, peab artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue võrduma summaga, mis on piisav järgmiseks:

- a) kahjum, mida ettevõtja eeldatavasti kannab, kaetakse täielikult („kahjumi katmine“);
- b) kriisilahenduslune ettevõtja ja selle tütarettevõtjad, kes on krediidiasutused või investeerimisühingud, kuid mitte kriisilahenduslused ettevõtjad, rekapitalizeeritakse tasemeni, mis võimaldab neil asjakohasel ajavahemikul, mis ei ole pikem kui üks aasta, jätkuvalt vastata tegevusloa tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks neile on antud direktiivi 2013/36/EL, direktiivi 2014/65/EL või samaväärse õigusakti kohaselt tegevusluba („rekapitalizeerimine“).

Kui kriisilahenduse kavas on ette nähtud, et ettevõtja likvideeritakse tavalise maksejõuetusmenetluse või muude võrdväärsete siseriiklike menetluste alusel, hindab kriisilahendusasutus, kas kõnealuse ettevõtja puhul on õigustatud piirata artikli 45 lõikes 1 osutatud nõuet, nii et see ei ületaks summat, mis on piisav kahjumi katmiseks vastavalt esimese lõigu punktile a.

Kriisilahendusasutuse hindamise käigus analüüsitakse eeskätt eelmises lõigus osutatud piirangut seoses võimaliku mõjuga finantsstabiilsusele ja finantssüsteemile negatiivse mõju ülekandumise riskile.

3. Kriisilahendusluse ettevõtjate puhul moodustavad lõikes 2 osutatud summa:

- a) järgmiste summa:
 - i) kriisilahenduse käigus kaetava kahjumi summa, mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti c ja direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohastele kriisilahendusluse ettevõtja suhtes kohaldatavatele nõuetele konsolideeritud kriisilahendusluse grupi tasandil;
 - ii) rekapitalizeerimise summa, mis võimaldab kriisilahendusest tuleneval kriisilahenduslusel grupil taastada vastavus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis c osutatud koguomavahendite suhtarvu nõudele ja direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohasele nõudele konsolideeritud kriisilahendusluse grupi tasandil pärast kriisilahenduse meetme rakendamist;

b) järgmiste summa:

i) kahjumi summa, mis kaetakse kriisilahenduse käigus ja mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti d kohasele kriisilahendusluse ettevõtja finantsvõimenduse määra nõudele konsolideeritud kriisilahendusluse grupi tasandil, ning

ii) rekapitalizeerimise summa, mis võimaldab kriisilahendusest tuleneval kriisilahenduslusel grupil taastada vastavus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis d osutatud finantsvõimenduse määra nõudele konsolideeritud kriisilahendusluse grupi tasandil pärast kriisilahenduse meetme rakendamist.

Artikli 45 lõike 2 punkti a kohaldamisel väljendatakse artikli 45 lõike 1 kohast nõuet protsendina, mis saadakse käesoleva lõike punkti a kohaselt arvutatud summa jagamisel koguriskipositsiooniga.

Artikli 45 lõike 2 punkti b kohaldamisel väljendatakse artikli 45 lõike 1 kohast nõuet protsendina, mis saadakse käesoleva lõike punkti b kohaselt arvutatud summa jagamisel finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajaga.

Kriisilahenduslusasutus võtab esimese lõigu punktis b sätestatud individuaalse nõude kehtestamisel arvesse direktiivi 2014/59/EL artikli 37 lõikes 10 ning artikli 44 lõigetes 5 ja 8 osutatud nõudeid.

Eelmistes lõikudes osutatud rekapitalizeerimise summade määramisel teeb kriisilahenduslusasutus järgmist:

a) kasutab asjakohase koguriskipositsiooni või finantsvõimenduse määra riskipositsiooni kohta teatatud kõige hiljutisemaid väärtusi, mis on kohandatud võimalike muutustega, mis tulenevad kriisilahenduse kavast ette nähtud kriisilahenduse meetmetest, ning

b) kohandab pärast pädeva asutusega konsulteerimist allapoole või ülespoole direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud kehtivale nõudele vastavat summat, et kindlaks määrata kriisilahendusala ettevõtja suhtes pärast eelistatud kriisilahendusstrateegia rakendamist kohalduv nõue.

Kriisilahendusasutusel on võimalik suurendada esimese lõigu punkti a alapunktis ii sätestatud nõuet sobiva summaga, mis on vajalik tagamaks, et ettevõtja säilitab pärast kriisilahendust asjakohasel ajavahemikul, mis ei ole pikem kui üks aasta, piisava turu usalduse („turu usalduse puhver“).

Kui kohaldatakse eelmist lõiku, seatakse turu usalduse puhvri summa selliselt, et see on võrdne direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 osutatud kombineeritud puhvri nõudega, välja arvatud kõnealuse sätte alapunktis a osutatud nõue, mida kohaldataks pärast kriisilahenduse vahendite kohaldamist.

Seda summat kohandatakse allapoole, kui kriisilahendusasutus teeb pärast pädeva asutusega konsulteerimist kindlaks, et oleks teostatav ja usutav, et väiksem summa on piisav, et säilitada pärast kriisilahendusstrateegia rakendamist turu usaldus ning tagada nii krediitiasutuse või investimisühingu kriitiliste majandusfunktsioonide täitmise jätkuvus kui ka juurdepääs rahastamisele, ilma et kasutataks erakorralist finantstoetust, mille näol ei ole tegemist maksetega kriisilahendusrahastust, nagu on ette nähtud direktiivi 2014/59/EL artikli 101 lõikes 2 ning artikli 44 lõigetes 5 ja 8. Seda summat kohandatakse ülespoole, kui kriisilahendusasutus teeb pärast pädeva asutusega konsulteerimist kindlaks, et kõrgem tase on vajalik, et säilitada asjakohasel ajavahemikul, mis ei ole pikem kui üks aasta, piisav turu usaldus ning tagada nii krediitiasutuse või investimisühingu kriitiliste majandusfunktsioonide täitmise jätkuvus kui ka juurdepääs rahastamisele, ilma et kasutataks erakorralist finantstoetust, mille näol ei ole tegemist maksetega kriisilahendusrahastust, nagu on ette nähtud direktiivi 2014/59/EL artikli 101 lõikes 2 ning artikli 44 lõigetes 5 ja 8.

Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse kriisilahendusametuste kasutatav metoodika direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a ja artikli 128 punktis 6 osutatud nõuete hindamiseks kriisilahendusametuste ettevõtjate jaoks kriisilahendusametuste grupi konsolideeritud tasandil, kus kriisilahendusametuste grupi kui sellise suhtes ei kohaldata kõnealuse direktiivi alusel neid nõudeid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [6 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10 kuni 14 sätestatud korras.

3a. Kriisilahendusametuste ettevõtjate puhul, kelle suhtes ei kohaldata määruse (EL) nr 575/2013 artiklit 92a ja kes kuuluvad kriisilahendusametustesse gruppi, mille koguvarede maht on suurem kui 100 miljardit eurot, on lõikes 3 osutatud nõude tase vähemalt võrdne („esimese samba nõue kõrgeima taseme pankadele“):

- a) 13,5 %ga, kui see arvutatakse kooskõlas artikli 45 lõike 2 punktiga a, ja
- b) 5 %ga, kui see arvutatakse kooskõlas artikli 45 lõike 2 punktiga b.

Erandina artiklist 45b peavad eelmises lõigus osutatud kriisilahendusametused ettevõtjad täitma käesolevas lõikes osutatud nõude taseme, mis on võrdne 13,5 %ga, kui see arvutatakse kooskõlas artikli 45 lõike 2 punktiga a, ja 5 %ga, kui see arvutatakse kooskõlas artikli 45 lõike 2 punktiga b, kõlblike kohustustega, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõiked 3–5, artikli 45b lõikes 2a osutatud kohustustega või omavahenditega.

3b. Kriisilahendusasutused võivad pärast pädevate asutustega konsulteerimist otsustada kohaldada lõikes 3a sätestatud miinimumnõudeid kriisilahendusala ettevõtjate suhtes, kelle suhtes ei kohaldata määruse (EL) nr 575/2013 artiklit 92a ja kes kuuluvad kriisilahendusala gruppi, mille koguvarade maht on väiksem kui 100 miljardit eurot, ja kes võivad kriisilahendusasutuse hinnangul usutava tõenäosusega põhjustada maksejõuetuse korral süsteemse riski.

Eelmises lõigus osutatud otsuse tegemisel võtavad kriisilahendusasutused arvesse järgmist:

- i) hoiuste valdavust ja võlainstrumentide puudumist rahastamismudelis;
- ii) kõlblike kohustuste puhul piiratud juurdepääsu kapitaliturgudele;
- iii) tuginemiste esimese taseme põhiomavahenditele, et täita artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue.

Otsus mitte kehtestada miinimumnõuet vastavalt lõikele 3b ei piira otsust kehtestada, et artiklis 45f osutatud nõue täidetakse määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud kõikidele tingimustele vastavate instrumentidega, nagu on sätestatud artikli 45b lõigetes 3–6.

4. Ettevõtjate puhul, kes ei ole ise kriisilahendusala ettevõtjad, moodustavad lõikes 2 osutatud summa:

a) järgmiste summa:

- i) kaetava kahjumi summa, mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti c ja direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohastele ettevõtja suhtes kohaldatavatele nõuetele, ning
- ii) rekapiitalseerimise summa, mis võimaldab ettevõtjal taastada vastavus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis c osutatud koguomavahendite suhtarvu nõudele ja direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohasele nõudele pärast asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist kooskõlas artikliga 59 ja kriisilahendusala grupi kriisilahendust;

b) järgmiste summa:

i) kaetava kahjumi summa, mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti d kohasele ettevõtja finantsvõimenduse määra nõudele, ning

ii) rekapitalizeerimise summa, mis võimaldab ettevõtjal taastada vastavus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis d osutatud finantsvõimenduse määra nõudele pärast asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist kooskõlas artikliga 59 ja kriisilahendusluse grupi kriisilahendust.

Artikli 45 lõike 2 punkti a kohaldamisel väljendatakse artikli 45 lõike 1 kohast nõuet protsendina, mis saadakse punkti a kohaselt arvutatud summa jagamisel koguriskipositsiooniga.

Artikli 45 lõike 2 punkti b kohaldamisel väljendatakse artikli 45 lõike 1 kohast nõuet protsendina, mis saadakse punkti b kohaselt arvutatud summa jagamisel finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajaga.

Kriisilahendusasutus võtab esimese lõigu punktis b sätestatud individuaalse nõude kehtestamisel arvesse direktiivi 2014/59/EL artikli 37 lõikes 10 ning artikli 44 lõigetes 5 ja 8 osutatud nõudeid.

Eelmistes lõikudes osutatud rekapitalizeerimise summade määramisel teeb kriisilahendusasutus järgmist:

a) kasutab asjakohase koguriskipositsiooni või finantsvõimenduse määra riskipositsiooni kohta teatatud kõige hiljutisemaid väärtusi, mis on kohandatud võimalike muutustega, mis tulenevad kriisilahenduse kavast ette nähtud meetmetest, ning

b) kohandab pärast pädeva asutusega konsulteerimist allapoole või ülespoole direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud kehtivale nõudele vastavat summat, et määrata kindlaks asjaomase ettevõtja suhtes pärast artikli 59 kohaselt asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist ja kriisilahendusluse grupi kriisilahendust kohalduv nõue.

Kriisilahendusasutusel on võimalik suurendada esimese lõigu punkti a alapunktis ii sätestatud nõuet sobiva summaga, mis on vajalik tagamaks, et pärast artikli 59 kohaselt asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist täidab ettevõtja asjakohasel ajavahemikul, mis ei ole pikem kui üks aasta, jätkuvalt tegevusloa tingimusi ja säilitab piisava turu usalduse („turu usalduse puhver“).

Kui kohaldatakse eelmist lõiku, seatakse turu usalduse puhvri summa selliselt, et see on võrdne direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 osutatud kombineeritud puhvri nõudega, välja arvatud kõnealuse sätte alapunktis a osutatud nõue, mida kohaldataks pärast artiklis 59 osutatud õiguse kasutamist ja kriisilahendusala grupi kriisilahendust. Seda summat kohandatakse allapoole, kui kriisilahendusasutus teeb pärast pädeva asutusega konsulteerimist kindlaks, et oleks teostatav ja usutav, et väiksem summa on piisav, et tagada pärast artiklis 59 osutatud õiguse kasutamist ja kriisilahendusala grupi kriisilahendust turu usaldus ning tagada nii krediidasutuse või investeerimisühingu kriitiliste majandusfunktsioonide täitmise jätkuvus kui ka juurdepääs rahastamisele, ilma et kasutataks erakorralist finantstoetust, mille näol ei ole tegemist maksetega kriisilahendusrahastust, nagu on ette nähtud direktiivi 2014/59/EL artikli 101 lõikes 2 ning artikli 44 lõigetes 5 ja 8. Seda summat kohandatakse ülespoole, kui kriisilahendusasutus teeb pärast pädeva asutusega konsulteerimist kindlaks, et kõrgem tase on vajalik, et säilitada asjakohasel ajavahemikul, mis ei ole pikem kui üks aasta, piisav turu usaldus ning tagada nii krediidasutuse või investeerimisühingu kriitiliste majandusfunktsioonide täitmise jätkuvus kui ka juurdepääs rahastamisele, ilma et kasutataks erakorralist finantstoetust, mille näol ei ole tegemist maksetega kriisilahendusrahastust, nagu on ette nähtud direktiivi 2014/59/EL artikli 101 lõikes 2 ning artikli 44 lõigetes 5 ja 8.

5. Kui kriisilahendusasutus eeldab, et teatavad kõlblike kohustuste klassid võidakse mõistliku tõenäosusega täielikult või osaliselt artikli 44 lõike 3 alusel kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest välja jätta või need võidakse kohustuste osalise üleandmise raames saajale täielikult üle anda, täidetakse artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue muude kõlblike kohustustega, mis on piisavad, et:

- a) katta artikli 44 lõike 3 kohaselt kindlaks määratud välja jäetud kohustuste summa;
- b) tagada, et lõikes 2 osutatud tingimused on täidetud.

6. Kriisilahendusasutuse otsuses kehtestada käesoleva artikli kohaselt omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue esitatakse kõnealuse otsuse põhjendused, sealhulgas lõigetes 2–5 osutatud elementide täielik hinnang, ning see vaadatakse põhjendamatu viivitusega läbi, et võtta arvesse võimalikke muutusi direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõude tasemes.

7. Lõigete 3 ja 4 kohaldamisel tõlgendatakse kapitalinõudeid vastavalt sellele, kuidas pädevad asutused kohaldavad üleminekusätteid, mis on sätestatud määruse (EL) nr 575/2013 X osa I jaotise 1., 2. ja 4. peatükis ning riiklikes õigusaktides, millega kasutatakse kõnealuse määrusega pädevatele asutustele antud valikuvõimalusi.

Artikkel 45d

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramine kriisilahendusala ettevõtjate jaoks, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad ja kolmanda riigi globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate olulised tütarettevõtjad

1. Artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue, mida kohaldatakse kriisilahendusala ettevõtja suhtes, kes on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või sellise ettevõtja osa, koosneb järgmisest:

- a) määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 92a ja 494 osutatud nõuded ning
- b) mis tahes täiendav ettevõtjapõhine omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue, mille kriisilahendusasutus on määranud vastavalt lõikele 2 ja mida täidetakse kohustustega, mis vastavad artikli 45b tingimustele.

1a. Artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue, mis puudutab ettevõtjat, kelle suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 92b ja 494 osutatud nõuet, koosneb järgmisest:

- a) määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 92b ja 494 osutatud nõuded ning
- b) mis tahes täiendav omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue, mille kriisilahendusasutus on määranud vastavalt lõikele 2 ja mida täidetakse kohustustega, mis vastavad artikli 45g ja artikli 89 lõike 2 tingimustele.

2. Kriisilahendusasutus kehtestab lõike 1 punktis b ja lõike 1a punktis b osutatud täiendava omavahendite ja kõlblike kohustuste nõude ainult:

- a) juhul, kui lõigete 1 ja 1a punktis a osutatud nõue ei ole piisav, et täita artiklis 45c sätestatud tingimused, ning
- b) määral, mil sellega tagatakse artiklis 45c sätestatud tingimuste täitmine.

3. Artikli 45h lõike 2 kohaldamisel, kui rohkem kui üks samasse globaalsesse süsteemselt olulisse ettevõtjasse kuuluv globaalne süsteemselt oluline ettevõtja on kriisilahenduslune ettevõtja, arvutavad asjaomased kriisilahendusasutused lõikes 2 osutatud summa:

- a) iga kriisilahendusluse ettevõtja puhul;
- b) liidus tegutseva emasettevõtja puhul, nagu see oleks globaalse süsteemselt olulise ettevõtja ainus kriisilahenduslune ettevõtja.

4. Kriisilahendusasutuse otsuses kehtestada lõike 1 punkti b alusel täiendav omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue esitatakse kõnealuse otsuse põhjendused, sealhulgas lõikes 2 osutatud elementide täielik hinnang, ning see vaadatakse põhjendamatu viivitusega läbi, et võtta arvesse võimalikke muutusi kriisilahendusluse grupi suhtes kohaldatava direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõude tasemes.

Artikkel 45f

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine kriisilahendusluse ettevõtjate suhtes

1. Kriisilahenduslused ettevõtjad täidavad artiklites 45b–45d sätestatud nõudeid kriisilahendusluse grupi tasandil konsolideeritud alusel.
2. Artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue, mida kohaldatakse kriisilahendusluse ettevõtja suhtes konsolideeritud kriisilahendusluse grupi tasandil, määratakse kindlaks vastavalt artiklile 45h, tehes seda artiklites 45b–45d sätestatud nõuete ja selle alusel, kas konsolideerimisgruppi kuuluvate kolmandates riikides asutatud tütaretevõtjate kriisilahendus toimub kriisilahenduse kava kohaselt eraldi.
3. Artikli 2 lõike 1 punkti 83b alapunktis b määratletud kriisilahendusluse gruppide puhul otsustab asjaomane kriisilahendusasutus olenevalt solidaarsusmehhanismi ja eelistatud kriisilahendusstrateegia elementidest, kuidas kriisilahendusluse grupi ettevõtjad peavad täitma artikli 45c lõigetes 3 ja 3a osutatud nõude, tagamaks et kriisilahendusluse grupp tervikuna täidab lõigetes 1 ja 2 osutatud nõude.

Artikkel 45g

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine ettevõtjate suhtes, kes ei ole kriisilahenduslused ettevõtjad

1. Krediidiasutused või investeerimisühingud, kes on kriisilahendusluse ettevõtja või kolmanda riigi ettevõtja tütaretevõtjad ja ei ole kriisilahenduslused asutused, täidavad artiklis 45c sätestatud nõudeid individuaalselt. Kriisilahendusasutus võib pärast pädeva asutusega konsulteerimist otsustada kohaldada käesolevas artiklis sätestatud nõuet artikli 1 lõike 1 punktides b, c või d osutatud ettevõtja suhtes, kes on kriisilahendusluse ettevõtja tüharetevõtja ja ei ole kriisilahendusluse ettevõtja.

Erandina esimesest lõigust täidavad liidus tegutsevad emaettevõtjad, kes ei ole kriisilahenduslused ettevõtjad ja on kolmanda riigi ettevõtjate tüharetevõtjad, artiklites 45c–45d sätestatud nõudeid konsolideeritud alusel.

Artikli 2 lõike 1 punkti 83b alapunkti b kohaselt määratletud kriisilahendusosaluste gruppide puhul täidavad keskasutusega seotud krediidiasutused ja keskasutus, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, ning keskasutusega seotud krediidiasutused ja keskasutus, kes on kriisilahendusosalused ettevõtjad, kuid kelle suhtes ei kohaldata artikli 45f lõiget 3, artiklis 45c sätestatud nõudeid individuaalselt.

Artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue, mida kohaldatakse käesolevas lõikes osutatud ettevõtja suhtes, määratakse kindlaks vastavalt artiklitele 45h ja 89 ning vajaduse korral artiklis 45c sätestatud nõuete alusel.

2. Artikli 45 lõikes 1 osutatud nõude kohaldamisel lõikes 1 osutatud ettevõtjate suhtes täidetakse lõikes 3 sätestatud kõlblikkuskriteeriumeid.

3. Nõue täidetakse ühe või mitme järgmisega:

a) kohustused:

i) mis on emiteeritud kriisilahendusosaluse ettevõtja jaoks ja mille see on otnud kas otseselt või kaudselt sama kriisilahendusosaluse grupi ettevõtjate kaudu, kes ostsid kohustused käesoleva artikli kohaldamisalasse kuuluvalt ettevõtjalt, või mille on otnud samasse kriisilahendusosalusesse gruppi mitte kuuluv olemasolev aktsionär, tingimusel et allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine vastavalt artiklitele 59–62 ei mõjuta kriisilahendusosaluse ettevõtja kontrolli tütarettevõtja üle;

ii) mis vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a (välja arvatud artikli 72b lõike 2 punktide b, c, k, l ja m ning lõigete 3–5 puhul) osutatud kõlblikkuskriteeriumidele;

iii) mille nõudeõiguse järk on tavalises maksejõuetusmenetluses sama mis omavahenditesse kuuluvatel instrumentidel või madalam kui kohustustel, mis ei vasta punktis i osutatud tingimusele ega ole kõlblikud omavahendite nõude täitmiseks;

- iv) mille suhtes kohaldatakse vastavalt artiklitele 59–62 allahindamise ja konverteerimise õigust, mis on kooskõlas kriisilahendusala grupi kriisilahendusstrateegiaga, eelkõige mõjutamata kriisilahendusala ettevõtja kontrolli tütarettevõtja üle;
- v) mille ostmist käesoleva artikli kohaldamisalasse kuuluv ettevõtja otseselt ega kaudselt ei rahasta;
- vi) mida reguleerivad sätted ei osuta otseselt ega kaudselt sellele, et käesoleva artikli kohaldamisalasse kuuluv ettevõtja võib kohustusi ennetähtaegselt tagasi võtta, lunastada, tagasi osta või tagasi maksta muul juhul kui ettevõtja maksejõuetuse või likvideerimise korral, ning ettevõtja ei osuta sellele ka ühelgi muul viisil;
- vii) mida reguleerivate sätetega ei anta omanikule õigust kiirendada intresside või põhisumma tulevase kavakohaseid makseid, välja arvatud käesoleva artikli kohaldamisalasse kuuluva ettevõtja maksejõuetuse või likvideerimise korral;
- viii) millelt tehtavate väljamaksete suurst ei muudeta käesoleva artikli kohaldamisalasse kuuluva ettevõtja või selle emaettevõtja krediitkvaliteedi alusel;
- b) omavahenditesse kuuluvad instrumendid:
 - i) mis on emiteeritud samasse kriisilahendusala gruppi kuuluvate ettevõtjate jaoks ja mille need on ostnud, või
 - ii) mis on emiteeritud samasse kriisilahendusala gruppi mitte kuuluvate ettevõtjate jaoks ja mille need on ostnud, kui allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine vastavalt artiklitele 59–62 ei mõjuta kriisilahendusala ettevõtja kontrolli tütarettevõtja üle.

5. Sellise tütarettevõtja kriisilahendusasutus, kes ei ole kriisilahenduslune ettevõtja, võib täielikult loobuda käesoleva artikli kohaldamisest vastava tütarettevõtja suhtes, kui:
- a) tütarettevõtja ja kriisilahenduslune ettevõtja on asutatud samas liikmesriigis ning kuuluvad samasse kriisilahenduslusesse gruppi;
 - b) kriisilahenduslune ettevõtja täidab artiklis 45f osutatud nõuet;
 - c) puuduvad praegused või prognoositavad olulised praktilised või õiguslikud takistused omavahendite kiirel ülekandmisel või kohustuste tagasimaksmisel kriisilahenduslusele ettevõtjalt tütarettevõtjale, kelle suhtes on vastavalt artikli 59 lõikele 3 toimunud kindlaksmääramine, eelkõige juhul, kui kriisilahendusluse ettevõtja suhtes on võetud kriisilahenduse meede;
 - d) kriisilahenduslune ettevõtja tõendab pädevale asutusele seda rahuldaval viisil, et tütarettevõtja juhtimine vastab usaldatavusnõuetele, ja on pädeva asutuse loal kinnitanud, et ta tagab tütarettevõtja võetud siduvate kohustuste täitmise, või ei ole tütarettevõtjaga seonduvad riskid märkimisväärse tähtsusega;
 - e) kriisilahendusluse ettevõtja riskide hindamise, mõõtmise ja kontrollimise protseduurid hõlmavad ka tütarettevõtjat;
 - f) kriisilahenduslusele ettevõtjale kuulub enam kui 50 % tütarettevõtja aktsiate või osadega seotud hääleõigustest või kriisilahenduslusel ettevõtjal on õigus määrata ametisse või vabastada ametist enamik tütarettevõtja juhtorgani liikmetest, välja arvatud keskasutusega püsivalt seotud krediidasutuste puhul.

5a. Sellise tütaretevõtja kriisilahendusasutus, kes ei ole kriisilahenduslone ettevõtja, võib samuti täielikult loobuda käesoleva artikli kohaldamisest vastava tütaretevõtja suhtes, kui:

- a) tütaretevõtja ja selle emaettevõtja on asutatud samas liikmesriigis ning kuuluvad samasse kriisilahenduslusesse gruppi;
- b) emaettevõtja täidab artiklis 45 osutatud nõude tütaretevõtja liikmesriigis allkonsolideeritud alusel;
- c) puuduvad praegused või prognoositavad olulised praktilised või õiguslikud takistused omavahendite kiirel ülekandmisel või kohustuste tagasimaksmisel emaettevõtjalt tütaretevõtjale, kelle suhtes on vastavalt artikli 59 lõikele 3 toimunud kindlaksmääramine, eelkõige juhul, kui emaettevõtja suhtes on võetud kriisilahenduse meede või kasutatud artikli 59 lõikes 1 osutatud õigusi;
- d) emaettevõtja tõendab pädevale asutusele seda rahuldaval viisil, et tütaretevõtja juhtimine vastab usaldatavusnõuetele, ja on pädeva asutuse loal kinnitanud, et ta tagab tütaretevõtja võetud siduvate kohustuste täitmise, või ei ole tütaretevõtjaga seonduvad riskid märkimisväärse tähtsusega;
- e) emaettevõtja riskide hindamise, mõõtmise ja kontrollimise protseduurid hõlmavad ka tütaretevõtjat;
- f) emaettevõtjale kuulub enam kui 50 % tütaretevõtja aktsiate või osadega seotud hääleõigustest või emaettevõtjal on õigus määrata ametisse või vabastada ametist enamik tütaretevõtja juhtorgani liikmetest, välja arvatud keskasutusega püsivalt seotud krediidasutuste puhul.

6. Juhul kui lõike 5 punktides a ja b sätestatud tingimused on täidetud, võib tütarettevõtja kriisilahendusasutus lubada nõude täielikult või osaliselt täita kriisilahendusluse ettevõtja antava garantiiga, mis vastab järgmistele tingimustele:
- a) garantii antakse vähemalt summas, mis on samaväärne nõude summaga, mis sellega asendatakse;
 - b) garantii aktiveeritakse juhul, kui tütarettevõtja ei suuda tähtajaks oma võlgasid tagasi maksta või muid kohustusi täita või tütarettevõtja suhtes on vastavalt artikli 59 lõikele 3 toimunud kindlaksmääramine, olenevalt sellest, kumb toimub varem;
 - c) garantii on tagatud direktiivi 2002/47/EÜ artikli 2 lõike 1 punktis a määratletud finantstagatiskokkuleppe kaudu vähemalt 50 % ulatuses selle summast;
 - e) garantii tagatis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 197 nõuetele ja see on pärast asjakohaselt konservatiivsete väärtuskärbete tegemist piisav, et täielikult katta garanteeritud summa;
 - f) garantii tagatis on koormamata ja seda eelkõige ei kasutata mis tahes muu garantii tagatisena;
 - g) tagatisel on tegelik lõpptähtaeg, mis vastab samale lõpptähtaja tingimusele, nagu osutatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72c lõikes 1, ning
 - h) puuduvad õiguslikud, regulatiivsed või rakenduslikud takistused tagatise ülekandmisel kriisilahendusluse ettevõtjalt asjaomasele tütarettevõtjale, sealhulgas juhul, kui kriisilahendusluse ettevõtja suhtes on võetud kriisilahenduse meede. Kriisilahendusluse ettevõtja esitab kriisilahendusluse nõudmisel sõltumatu kirjaliku ja põhjendatud õigusliku arvamuse või tõendab muul rahuldaval viisil, et puuduvad õiguslikud, regulatiivsed või rakenduslikud takistused tagatise ülekandmisel asjaomasele tütarettevõtjale.

8. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse täiendavalt meetodid, millega tagatakse, et kriisilahendusluse ettevõtja poolt kaudselt kas osaliselt või täielikult märgitud instrumendid, mida võetakse arvesse artikli 45g kohaldamise eesmärgil, ei takista kriisilahendusstrateegia sujuvat rakendamist. Sellised meetodid peaksid eeskätt tagama kahjumi nõuetekohase ülekandmise kõrgemale tasandile kriisilahenduslusele ettevõtjale ja kapitali ülekandmise madalamale tasandile ettevõtjatele, kes on osa kriisilahenduslusest grupist, kuid kes ei ole ise kriisilahenduslused ettevõtjad, ning looma mehhanismi, millega välditakse artikli 45g kohaldamise eesmärgil arvesse võetavate kõlblike instrumentide topeltarvestamist. Sellisteks meetoditeks on mahaarvamise kord või samaväärselt kindel meetod ja nendega tagatakse ettevõtjatele, kes ei ole ise kriisilahenduslused ettevõtjad, tulemus, mis on võrdväärne sellega, kui kriisilahendusluse ettevõtja märgib otseselt täielikult artikli 45g kohaldamise eesmärgil arvesse võetavad kõlblikud instrumendid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [6 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10 kuni 14 sätestatud korras.

Erand keskasutusega püsivalt seotud krediidasutustele

Kriisilahendusasutus võib kooskõlas siseriikliku õigusega loobuda artikli 45f või 45g kohaldamisest ühe või mitme krediidasutuse suhtes, kes on püsivalt seotud keskasutusega, juhul kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) krediidasutuste ja keskasutuse üle teeb järelevalvet sama pädev asutus ja nad on asutatud samas liikmesriigis ning kuuluvad samasse kriisilahendusalusesse gruppi;
- b) keskasutuse ning sellega seotud krediidasutuste siduvad kohustused on nende solidaarvastutusel või keskasutus tagab täies ulatuses temaga seotud krediidasutuste siduvad kohustused;
- c) keskasutuse ja kõigi sellega seotud krediidasutuste omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, maksevõimet ja likviidsust jälgitakse tervikuna kõnealuste krediidasutuste konsolideeritud aastaaruannete põhjal;
- d) keskasutuse juhtkond on volitatud andma juhtnööre seotud krediidasutuste juhtkondadele;
- e) asjakohane kriisilahendusalue grupp täidab artikli 45f lõikes 3 osutatud nõuet ning
- f) puuduvad praegused või prognoositavad olulised praktilised või õiguslikud takistused kriisilahenduse korral omavahendite kiirel ülekandmisel või kohustuste tagasimaksmisel keskasutuse ja sellega seotud krediidasutuste vahel.

Nõude kindlaksmääramise menetlus

1. Kriisilahendusaluse ettevõtja kriisilahendusasutus, grupitasandi kriisilahendusasutus, kui see on esimesena nimetatust erinev, ja kriisilahendusasutused, kes vastutavad artiklis 45g osutatud nõude kohaldamisalasse kuuluvate kriisilahendusaluse grupi tütarettevõtjate eest individuaalselt, teevad kõik endast oleneva, et jõuda ühele ühisotsusele kõige järgmise kohta:

- a) sellise nõude summa, mida kohaldatakse konsolideeritud kriisilahendusaluse grupi tasandil iga kriisilahendusaluse ettevõtja suhtes;
- b) sellise nõude summa, mida kohaldatakse kriisilahendusaluse ettevõtja iga tütarettevõtja suhtes individuaalselt. Ühisotsus peab tagama kooskõla artiklitega 45f ja 45g, olema igakülgset põhjendatud ja see esitatakse järgmiselt:
- c) kriisilahendusalusele ettevõtjale tema kriisilahendusasutus;
- d) iga kriisilahendusaluse ettevõtja tütarettevõtjatele nende vastavad kriisilahendusasutused;
- e) konsolideerimisgrupi liidus tegutsev emaettevõtjale kriisilahendusaluse ettevõtja kriisilahendusasutus, kui kõnealune liidus tegutsev emaettevõtja ei ole sama kriisilahendusaluse grupi kriisilahendusaluse ettevõtja.

Käesoleva artikli kohaselt tehtavas ühisotsuses võidakse ette näha, et juhul kui see on kriisilahendusstrateegiaga kooskõlas ja kriisilahendusaluse ettevõtja ei ole otseselt või kaudselt ostnud artikli 45g lõikele 3 vastavaid piisavaid instrumente, täidab artikli 45c lõikes 4 osutatud nõuded vastavalt artikli 45g lõikele 3 osaliselt tütarettevõtja instrumentidega, mis on emiteeritud kriisilahendusalusesse gruppi mitte kuuluvate ettevõtjate jaoks ja mille need on ostnud.

2. Kui rohkem kui üks samasse globaalsesse süsteemselt olulisse ettevõtjasse kuuluv globaalne süsteemselt oluline ettevõtja on kriisilahenduslune ettevõtja, arutavad esimeses lõigus osutatud kriisilahendusasutused määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72e kohaldamist ja mis tahes kohandamist ning lepivad vajaduse korral kooskõlas globaalse süsteemselt olulise ettevõtja kriisilahendusstrateegiaga nendes kokku, et minimeerida või kõrvaldada erinevus artikli 45d lõike 3 punktis a ja määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 12 osutatud summade summa üksikute kriisilahendusluse ettevõtjate puhul ning artikli 45d lõike 3 punktis b ja määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 12 osutatud summade summa vahel. Sellist kohandust võib kohaldada järgmistel tingimustel:

a) kohandust võib kohaldada seoses koguriskipositsiooni arvutamise erinevustega asjaomaste liikmesriikide vahel, kohandades nõude suurust;

b) kohandust ei kohaldata selleks, et kõrvaldada kriisilahendusluse gruppide vahelistest riskipositsioonidest tulenevad erinevused. Artikli 45d lõike 3 punktis a ja määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 12 osutatud summade summa üksikute kriisilahendusluse ettevõtjate puhul ei tohi olla väiksem kui artikli 45d lõike 3 punktis b ja määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 12 osutatud summade summa.

3. Kui sellisele ühisotsusele ei jõuta nelja kuu jooksul, tehakse otsus vastavalt lõigetele 4–6.

4. Kui ühisotsusele ei jõuta nelja kuu jooksul seetõttu, et ei jõuta kokkuleppele konsolideeritud kriisilahendusluse grupi nõude osas, teeb otsuse selle nõude kohta kriisilahendusluse ettevõtja kriisilahendusluse asutus, võttes nõuetekohaselt arvesse järgmist:

a) asjaomaste kriisilahendusluse asutuste poolt tütarettevõtjate kohta koostatud hinnang;

b) grupitasandi kriisilahendusluse (kui see on kriisilahendusluse ettevõtja kriisilahenduslusest erinev) arvamus.

Juhul kui mõni asjaomastest kriisilahendusasiutustest on vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 esitanud neljakuulise ajavahemiku lõpus küsimuse arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, lükkab kriisilahendusluse ettevõtja kriisilahendusasiutus oma otsuse edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teeb, ning teeb seejärel oma otsuse, mis on kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Euroopa Pangandusjärelevalve otsuses võetakse arvesse esimese lõigu punkte a, b ja c. Neljakuulist ajavahemikku käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb oma otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast neljakuulise ajavahemiku lõppu ega pärast ühisotsusele jõudmist. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei ole ühe kuu jooksul otsust teinud, kohaldatakse kriisilahendusluse ettevõtja kriisilahendusasiutuse otsust.

5. Kui ühisotsusele ei jõuta nelja kuu jooksul seetõttu, et ei jõuta kokkuleppele sellise nõude suuruse osas, mida kohaldatakse artiklis 45g osutatud nõude kohaldamisalasse kuuluvate kriisilahendusluse grupi tüarettevõtjate suhtes individuaalselt, teevad otsuse tüarettevõtjate vastavad kriisilahendusasiutused, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

- a) kriisilahendusluse ettevõtja kriisilahendusasiutuse arvamust on võetud nõuetekohaselt arvesse;
- b) grupitasandi kriisilahendusasiutuse (kui see on kriisilahendusluse ettevõtja kriisilahendusasiutusest erinev) arvamust on võetud nõuetekohaselt arvesse;

c) hinnatud on vastavust artiklile 45g.

Kui kriisilahendusosaluse ettevõtja kriisilahendusasutus või konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus on vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 esitanud neljakuulise ajavahemiku lõpus küsimuse arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, lükkavad kriisilahendusasutused, kes on vastutavad tütarettevõtjate eest individuaalsel alusel, oma otsused edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teeb, ning võtavad seejärel vastu oma otsused, mis on kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Euroopa Pangandusjärelevalve otsuses võetakse arvesse esimese lõigu punkte a, b ja c. Neljakuulist ajavahemikku käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb oma otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast neljakuulise ajavahemiku lõppu ega pärast ühisotsusele jõudmist.

Kriisilahendusosaluse ettevõtja kriisilahendusasutus või konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus ei suuna küsimust Euroopa Pangandusjärelevalvele siduva vahendajarolli võtmiseks, kui tütarettevõtja kriisilahendusasutuse kehtestatud tase:

- a) ei ületa 2 % artiklis 45f osutatud nõude riskiga kaalutud varast ning
- b) tütarettevõtja kriisilahendusasutuse kehtestatud tase on kooskõlas artikli 45c lõikega 4.

Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei ole ühe kuu jooksul otsust teinud, kohaldatakse tütarettevõtjate kriisilahendusasutuste otsuseid. Ühisotsus ja ühisotsuse puudumise korral tehtud mis tahes otsus vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse seda regulaarselt.

6. Kui ühisotsusele ei jõuta nelja kuu jooksul seetõttu, et ei jõuta kokkuleppele konsolideeritud nõude suuruse ega sellise nõude suuruse osas, mida kohaldatakse kriisilahendusala grupi tütarettevõtjate suhtes individuaalselt, kohaldatakse järgmist:

a) otsus tehakse sellise nõude suuruse osas, mida kohaldatakse kriisilahendusala grupi tütarettevõtjate suhtes individuaalselt, vastavalt lõikele 5;

b) otsus tehakse konsolideeritud nõude kohta vastavalt lõikele 4.

7. Lõikes 1 osutatud ühisotsus ja ühisotsuse puudumise korral kriisilahendusasutuste poolt tehtavad lõigetes 4, 5 ja 6 osutatud otsused on asjaomastele kriisilahendusasutustele siduvad.

Ühisotsus ja ühisotsuse puudumise korral tehtud mis tahes otsus vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse seda regulaarselt.

8. Kriisilahendusasutused nõuavad ja teevad pädevate asutustega kooskõlastatult kindlaks, et ettevõtjad täidavad artikli 45 lõikes 1 osutatud nõuet, ning teevad käesolevale artiklile vastavalt mis tahes otsuse samaaegselt kriisilahenduse kavade väljatöötamise ja ajakohastamisega.

9. Kriisilahendusala ettevõtja kriisilahendusasutus teavitab Euroopa Pangandusjärelevalvet omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudest, mis on kehtestatud:

a) konsolideeritud kriisilahendusala grupi tasandil;

b) kriisilahendusala grupi tütarettevõtjate tasandil individuaalselt.

Artikkel 45i

Nõude järelevalveline aruandlus ja avalikustamine

1. Artikli 1 lõikes 1 osutatud ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse artikli 45 lõikes 1 osutatud nõuet, esitavad oma pädevatele asutustele ja kriisilahendusasutustele vähemalt kord poolaastas või pädeva asutuse või kriisilahendusasutuse nõudmisel sagedamini aruande järgmise kohta:

- a) artikli 45b või artikli 45g lõike 3 tingimustele vastavate olemasolevate omavahendite ja kõlblike kohustuste summad ning nende summade väljendamine vastavalt artikli 45 lõikele 2 pärast asjakohasel juhul tehtavaid mahaarvamisi vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklitele 72e–72j;
- b) punktis a osutatud kirjete struktuur, sealhulgas nende tähtajaprofiil ja nõudeõiguse järk tavalises maksejõuetusmenetluses.

Esimeses lõigus osutatud nõuet ei kohaldata artikli 45c lõike 2 teises lõigus osutatud ettevõtjate suhtes.

2. Artikli 1 lõikes 1 osutatud ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse artikli 45 lõikes 1 osutatud nõuet, avalikustavad vähemalt kord aastas järgmise teabe:

- a) artikli 45b või artikli 45g lõike 3 tingimustele vastavate olemasolevate omavahendite ja kõlblike kohustuste summad;
- b) punktis a osutatud kirjete struktuur, sealhulgas nende tähtajaprofiil ja nõudeõiguse järk tavalises maksejõuetusmenetluses;
- c) artiklis 45c või 45d osutatud kohaldatav nõue, mis on väljendatud vastavalt artikli 45 lõikele 2.

Esimeses lõigus osutatud nõuet ei kohaldata artikli 45c lõike 2 teises lõigus osutatud ettevõtjate suhtes.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada ühtne vorming, ühtsed mallid ja aruannete esitamise sagedus ning käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud järelevalvelise aruandluse ja avalikustamise vormid.

Määruse (EL) nr 575/2013 artiklite 92a ja 92b kohaldamisalasse kuuluvate krediitiasutuste ja investeerimisühingute puhul viiakse sellised rakenduslike tehniliste standardite eelnõud kooskõlla rakenduslike tehniliste standarditega, mis on vastu võetud kooskõlas [kapitalinõuete määruse asjakohaste sätetega Euroopa Pangandusjärelevalve volituste kohta, mis puudutavad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude I samba / kogu kahjumikatmisvõime aruandlust ja avalikustamist].

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused rakenduslikud tehnilised standardid komisjonile hiljemalt [12 kuu möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

4. Kriisilahenduse meetmete rakendamisel või artiklis 59 osutatud õiguste kasutamisel hakatakse lõikes 2 osutatud avalikustamise nõudeid kohaldama alates artikli 10 lõike 7 punktis o osutatud artikli 45c või 45d nõuete täitmise tähtaja kuupäevast.

Artikkel 45j

Aruannete esitamine Euroopa Pangandusjärelvalvele

1. Kriisilahendusasutused teavitavad Euroopa Pangandusjärelvalvet omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudest, mis on kehtestatud igale nende jurisdiktsioonis asuvale artikli 45f või 45g kohasele ettevõtjale.
2. Euroopa Pangandusjärelvalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada ühtsed vormid, mallid ja mõisted kriisilahendusasutuste poolt pädevate asutustega kooskõlastatult teabe kindlakstegemiseks ja selle edastamiseks Euroopa Pangandusjärelvalvele lõike 1 kohaldamise eesmärgil.

Euroopa Pangandusjärelvalve esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [12 kuu möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest] ...☐

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude rikkumine

1. Asjaomased ametiasutused käsitlevad artiklis 45c või 45d osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude mis tahes rikkumist vähemalt ühel järgmisel viisil:
 - a) kasutades vastavalt artiklitele 17 ja 18 õigust võtta kriisilahenduskõlblikkust pärssivate takistuste suhtes meetmeid või need pärssivad asjaolud kõrvaldada;
 - ba) kasutades artiklis 16a osutatud õigust;
 - b) võttes direktiivi 2013/36/EÜ artiklis 104 osutatud meetmeid;
 - c) võttes varajase sekkumise meetmeid vastavalt artiklile 27;
 - d) määrates halduskaristusi või võttes muid haldusmeetmeid vastavalt artiklitele 110 ja 111;
 - e) hinnates kooskõlas artikliga 32, kas krediidiasutus või investeerimisühing on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.
3. Kriisilahendusasutused ja pädevad asutused konsulteerivad omavahel lõike 1 punktides a–e osutatud vastavate õiguste kasutamisel.

Aruanded

1. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab koostöös pädevate asutuste ja kriisilahendusasutustega komisjonile aruande, milles hinnatakse vähemalt järgmist:

- a) kuidas artikli 45f või 45g kohaselt kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuet on rakendatud liikmesriikide tasandil ja eelkõige, kas võrreldavate ettevõtjate jaoks kehtestatud tasemetes esineb liikmesriigiti erinevusi;
- b) kuidas kriisilahendusasutused on kasutanud artikli 45b lõigetes 3, 4 ja 6 osutatud õigust ja kas kõnealuse õiguse kasutamisel esineb liikmesriigiti erinevusi.

2. Lõikes 1 osutatud aruande puhul võetakse arvesse järgmist:

- a) omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude ja mis tahes soovitatud miinimumnõude ühtlustatud tasemete mõju järgnevale:
 - i) finantsturud üldiselt ning täpsemalt tagamata võlainstrumentide ja tuletisinstrumentide turud;
 - ii) krediidiasutuste ja investeerimisühingute ärimudelid ja bilansside struktuur, eelkõige krediidiasutuste ja investeerimisühingute rahastamisprofiil ja -strateegia ning konsolideerimisgruppide õiguslik ja tegevusstruktuur;
 - iii) krediidiasutuste ja investeerimisühingute kasumlikkus, eelkõige nende rahastamiskulud;
 - iv) riskipositsioonide ülekandumine ettevõtjatesse, kelle suhtes ei kohaldata usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet;
 - v) finantsinnovatsioon;
 - vi) finantsinstrumentide lepingulise teisendamise ülekaal ning selliste finantsinstrumentide laad ja turustatavus;
 - vii) krediidiasutuste ja investeerimisühingute riskikäitumine;
 - viii) krediidiasutuste ja investeerimisühingute vara koormamise tase;
 - ix) krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt miinimumnõuete täitmiseks võetud meetmed ning eelkõige, millises ulatuses on miinimumnõudeid täidetud varade finantsvõimenduse vähendamise, pikaajaliste võlainstrumentide emiteerimise ja kapitali kaasamise teel, ning

- x) krediidasutuste laenuandmise tase, pidades eelkõige silmas laenuandmist mikro-, väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele, kohalikele ametiasutustele, piirkondlikele omavalitsustele ja avaliku sektori üksustele ning kaubanduse rahastamist, sealhulgas laenuandmist ametlike ekspordikrediidikindlustuse skeemide alusel;
- b) omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuete koostoimet omavahendite nõuete, finantsvõimenduse määra ja likviidsusnõuetega, mis on sätestatud määruses (EL) nr 575/2013 ja direktiivis 2013/36/EL;
- c) krediidasutuste ja investeerimisühingute võime kaasata iseseisvalt kapitali või vahendeid turgudelt, et vastata mis tahes kavandatud ühtsetele miinimumnõuetele.

3. Lõikes 1 osutatud aruanne hõlmab kahte kalendriaastat ja see esitatakse komisjonile aruandega hõlmatud viimasele aastale järgneva kalendriaasta 30. septembriks. Esimene aruanne esitatakse komisjonile hiljemalt [käesoleva direktiivi kohaldamise alguskuupäevale järgneva teise aasta 30. septembriks].

Artikkel 45m

Ülemineku- ja kriisilahendusjärgne kord

1. Erandina artikli 45 lõikest 1 määravad kriisilahendusasutused krediidasutusele või investeerimisühingule või artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjale asjakohase üleminekuperioodi, et täita vastavalt asjaoludele artiklis 45f või 45g sätestatud nõuded või artikli 45b lõike 3, lõike 4 või lõike 6 kohaldamisest tulenev nõue. Artiklis 45f või 45g sätestatud nõuete või artikli 45b lõike 3, lõike 4 või lõike 6 kohaldamisest tuleneva nõude täitmise tähtaeg on 1. jaanuar 2024.

Kriisilahendusasutus määrab vastavalt asjaoludele artiklis 45f või 45g sätestatud nõuete või artikli 45b lõike 3, lõike 4 või lõike 6 kohaldamisest tuleneva nõude jaoks vahesihttaseme, mille krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtja peavad saavutama 1. jaanuaril 2022. Vahesihttase tagab reeglina kõlblike kohustuste ja omavahendite lineaarse suurenemise nõude täitmise eesmärgil.

Kriisilahendusasutus võib kehtestada üleminekuperioodi, mis lõpeb hiljem kui 1. jaanuaril 2024, kui see on nõuetekohaselt põhjendatud ja asjakohane vastavalt lõikes 4 osutatud kriteeriumidele, võttes arvesse

a) ettevõtja finantsseisundi arengut;

b) väljaaadet, et ettevõtja on võimeline tagama mõistliku aja jooksul vastavuse artiklis 45f või 45g osutatud nõuetele või artikli 45b lõike 3, lõike 4 või lõike 6 kohaldamisest tulenevale nõudele;

c) seda, kas ettevõtja on võimeline asendama kohustusi, mis ei vasta enam määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 72b ja 72c ning käesoleva direktiivi artiklis 45b või artikli 45g lõikes 3 sätestatud kõlblikkus- ja tähtjakkriteeriumidele, ning kas see võimetus on spetsiifilist laadi või tingitud kogu turgu hõlmavast häirest.

1a. Artikli 45c lõigetes 3a ja 3b osutatud nõuete miinimumtaseme täitmise tähtaeg on 1. jaanuar 2022.

1b. Artikli 45c lõigetes 3a ja 3b osutatud nõude miinimumtasest ei kohaldata järgmistel juhtudel:

a) kolme aasta jooksul pärast kuupäeva, mil kriisilahenduslune ettevõtja satub artikli 45c lõikes 3a või 3b osutatud olukorda;

b) kahe aasta jooksul pärast kuupäeva, mil kriisilahendusasutus rakendab kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit;

c) kahe aasta jooksul pärast kuupäeva, mil kriisilahenduslune ettevõtja kehtestab artikli 32 lõike 1 punktis b osutatud alternatiivsed erasektori meetmed, millega kapitaliinstrumendid ja teised kohustused on alla hinnatud või konverteeritud esimese taseme põhiomavahenditeks, et kriisilahendusluse ettevõtjat rekapiitalseerida ilma kriisilahenduse vahendite rakendamiseta.

2. Erandina artikli 45 lõikest 1 määravad kriisilahendusasutused krediidasutusele või investeerimisühingule või artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjale, kelle suhtes on kohaldatud kriisilahenduse vahendeid või asjakohaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise ja/või konverteerimise õigust, asjakohase üleminekuperioodi, et täita vastavalt asjaoludele artiklis 45f või 45g sätestatud nõuded või artikli 45b lõike 3, lõike 4 või lõike 6 kohaldamisest tulenev nõue.

3. Lõigete 1, 1a ja 2 kohaldamisel teatavad kriisilahendusasutused krediidasutusele või investeerimisühingule või artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjale kavandatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude iga 12-kuulise perioodi kohta üleminekuperioodi jooksul, et hõlbustada selle kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõime järkjärgulist suurenemist. Üleminekuperioodi lõpus peab omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue olema võrdne vastavalt vajadusele kas artikli 45c lõike 3a või lõike 3b, artikli 45f, artikli 45g või artikli 45b lõike 3, lõike 4 või lõike 6 kohaselt määratud summaga.

4. Üleminekuperioodide määramisel võtavad kriisilahendusasutused arvesse

- i) hoiuste valdavust ja võlainstrumentide puudumist rahastamismudelis;
- ii) kõlblike kohustuste puhul juurdepääsu kapitaliturgudele;
- iii) tuginemist esimese taseme põhiomavahenditele, et täita artiklis 45f osutatud nõue.

5. Kui lõikes 1 ei ole sätestatud teisiti, ei tehta kriisilahendusasutustele takistusi, et hiljem läbi vaadata kas üleminekuperiood või mis tahes kavandatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, mis on sätestatud lõikes 3.“

(23a) Artikli 48 lõike 1 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) ainult sel juhul, kui käesoleva lõike punktide a–d kohane aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide, asjaomaste kapitaliinstrumentide ja teisendatavate kohustuste vähendamine kokku on artikli 47 lõike 3 punktides b ja c osutatud summade summast väiksem, vähendavad kriisilahendusasutused artikli 47 lõike 3 punktides b ja c osutatud kogusumma saamiseks artikli 44 kohaselt vajalikul määral ülejäänud teisendatavate kohustuste, sealhulgas artikli 108 lõikes 3 osutatud võlainstrumentide põhisummat või nendega seoses maksmisele kuuluvat jääki kooskõlas nõuete rahuldamisjärkudega tavalises maksejõuetusmenetluses, sealhulgas artiklis 108 sätestatud hoiuste rahuldamisjärkudega, ning koostoimes käesoleva lõike punktide a, b, c ja d kohase allahindamisega.“

(24) Artikkel 55 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 55

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise lepinguline tunnustamine

1. Liikmesriigid nõuavad, et krediidiasutused ja investeerimisühingud ning artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjad lisaksid lepingulise tingimuse, millega võlausaldaja või kohustuse aluseks oleva lepingu või instrumendi pool nõustub sellega, et kohustuse suhtes võib kohaldada allahindamise ja konverteerimise õigust, ning nõustub kohustuse põhiosa või maksmisele kuuluva jäägi vähendamise, konverteerimise või tühistamisega, mida kriisilahendusasutus võib kõnealuseid õigusi kasutades rakendada tingimusel, et kõnealune kohustus vastab kõigile järgmistele tingimustele:

- a) kohustus ei ole välja jäetud artikli 44 lõike 2 alusel;
- b) kohustus ei ole artikli 108 punktis a osutatud hoius;
- c) kohustus on reguleeritud kolmanda riigi õigusega;
- d) kohustus on emiteeritud või võetud pärast kuupäeva, mil liikmesriik hakkab käesoleva jao ülevõtmiseks vastu võetud norme kohaldama.

Esimest lõiku ei kohaldada, kui liikmesriigi kriisilahendusasutus teeb kindlaks, et esimeses lõigus osutatud kohustuste või instrumentide suhtes võib liikmesriigi kriisilahendusasutus kohaldada allahindamise ja konverteerimise õigust vastavalt kolmanda riigi õigusele või kõnealuse kolmanda riigiga sõlmitud siduvale lepingule.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja teeb kindlaks, et lõikes 1 osutatud lepingulise tingimuse teatavatele kohustustele lisamine on õiguslikult või muul viisil teostamatu, teatab krediidasutus või investeerimisühing või

artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja sellest liikmesriigi õiguse kohaselt vastavalt kas kriisilahendusasutusele või pädevale asutusele, lisades ka kohustuse kategooria ja põhjenduse. Krediidasutus või investeerimisühing või ettevõtja esitab kriisilahendusasutusele kogu teabe, mida kriisilahendusasutus võib pärast sellise teate saamist nõuda mõistliku aja jooksul, mis järgneb esimeses lõigus osutatud teate saamisele, eesmärgiga hinnata sellise teate mõju kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kriisilahenduskõlblikkusele.

Liikmesriigid tagavad, et esimese lõigu kohase teate puhul peatatakse lõikes 1 osutatud lepingulise tingimuse lisamise kohustus automaatselt alates hetkest, mil kriisilahendusasutus saab teate.

Juhul kui kriisilahendusasutus ei ole sellise teatega rahul, nõuab ta lõikes 1 osutatud lepingulise tingimuse lisamist, kui ta leiab, et tegu ei ole teostamatusega või et lepingulise tunnustamise sätet on vaja kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kriisilahenduskõlblikkuse tagamiseks.

Esimeses lõigus osutatud kohustused on kõrgema nõudeõiguse järguga kui artikli 108 lõike 2 punktides a, b ja c ning lõikes 3 osutatud järguga kohustused.

Kohustusi, mille puhul krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja ei lisa asjakohastes lepingulistesse sätetesse lõike 1 kohaselt nõutavat sätet, ei võeta omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude puhul arvesse.

3. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võivad nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud ning artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjad esitaksid kriisilahendusasutustele õigusliku arvamuse lõikes 1 osutatud lepingulise tingimuse õigusliku täitmisele pööratavuse ja tulemuslikkuse kohta.

4. Kui krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja ei lisa asjaomase kohustuse suhtes kohaldatavatesse lepingulistesse sätetesse lõikega 1 ette nähtud lepingulist tingimust, ei takista see kriisilahendusasutust kasutamast kõnealuse kohustuse suhtes allahindamise ja konverteerimise õigust.

5. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada selliste kohustuste loetelu, mille suhtes kohaldatakse lõike 1 kohast väljajätmist, ja lõikega 1 ette nähtud lepingulise tingimuse sisu, võttes arvesse krediidasutuste ja investeerimisühingute erinevaid ärimudeleid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks tingimused, mille korral oleks krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja jaoks lõikes 1 osutatud lepingulise tingimuse teatavatele kohustustele lisamine õiguslikult või muul viisil teostamatu. Samuti tingimused, mille alusel kriisilahendusasutus saab nõuda lõike 2 neljanda lõigu kohase klausli lisamist.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [12 kuu möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

7. Kui kriisilahendusasutus seda vajalikuks peab, täpsustab ta nende kohustuste kategooriad, mille puhul krediidiasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja võib teha kindlaks, et lõikes 1 osutatud lepingulise tingimuse lisamine on õiguslikult või muul viisil teostamatu, tuginedes lõikes 6 määratletud tingimustele.“

(27) Artiklite 59 ja 60 pealkirjadesse lisatakse teksti „kapitaliinstrumentide“ järele tekst „ja kõlblike kohustuste“.

(28) Artikli 59 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õigust võib kasutada kas:

i) kriisilahenduse meetmest sõltumatult või

j) koos kriisilahenduse meetmega, kui täidetud on artiklites 32 ja 33 sätestatud kriisilahenduse eeltingimused. Kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õigust võib kasutada sõltumatult kriisilahenduse meetmest üksnes seoses kõlblike kohustustega, mis vastavad artikli 45g lõike 3 punktis a osutatud tingimustele, välja arvatud kohustuste järelejäänud tähtajaga seotud tingimus, ning juhul kui seda kasutatakse, vastab see artikli 34 lõike 1 punktile g. Pärast kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist kriisilahenduse meetmest sõltumatult tehakse artiklis 74 sätestatud hindamine ja kohaldatakse artiklit 75.

Kui kriisilahenduslune ettevõtja on asjaomased kapitaliinstrumendid ja kõlblikud kohustused ostnud kaudselt sama kriisilahendusluse grupi teiste ettevõtjate kaudu, kasutatakse allahindamise või konverteerimise õigust koos sama õiguse kasutamisega asjaomase ettevõtja emaettevõtja tasandil või järgnevate emaettevõtjate tasandil, kes ei ole kriisilahenduslused ettevõtjad, nii et kahjum kantakse tegelikult üle kriisilahenduslusele ettevõtjale ja kriisilahenduslune ettevõtja rekapitalizeerib asjaomase ettevõtja.

Kui kriisilahenduse meede võetakse ettevõtja suhtes, kes on kriisilahenduslune ettevõtja, või erandlikel asjaoludel kriisilahenduse kavast kõrvale kaldudes ettevõtja suhtes, kes ei ole kriisilahenduslune ettevõtja, võetakse kooskõlas artikli 60 lõikega 1 sellise ettevõtja tasandil vähendatud, alla hinnatud või konverteeritud summat arvesse artikli 37 lõikes 10 ja artikli 44 lõike 5 punktis a sätestatud künniste puhul, mida kohaldatakse asjaomase ettevõtja suhtes.“

(29) Artikli 59 lõigetes 2 ja 3 asendatakse tekst „kapitaliinstrumendid“ vastavas käändes tekstiga „lõikes 1 osutatud kapitaliinstrumendid ja kohustused“ vastavas käändes.

(29a) Artikli 59 lõike 3 punkt a asendatakse järgmisega:

„kui on kindlaks tehtud, et artiklites 32, 32a ja 33 sätestatud kriisilahenduse eeltingimused on täidetud, enne mis tahes kriisilahenduse meetme võtmist;“.

(30) Artikli 59 lõigetes 4 ja 10 asendatakse tekst „kapitaliinstrumendid“ vastavas käändes tekstiga „lõikes 1 osutatud kapitaliinstrumendid või kohustused“ vastavas käändes.

(31) Artikli 60 lõikele 1 lisatakse punkt d:

„d) artikli 59 lõikes 1 osutatud kõlblike kohustuste põhisumma hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme põhiomavahendite instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses, et saavutada kriisilahendusluse grupi artiklis 31 sätestatud kriisilahenduse eesmärgid, või kuni asjaomaste kõlblike kohustuste ammendumiseni, olenevalt sellest, kumma väärtus väiksem.“

(32) Artikli 60 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Asjaomase kapitaliinstrumenti või kõlbliku kohustuse põhisumma allahindamisel:

- a) on kõnealuse põhisumma vähendamine püsiv, arvestades üleshindamist kooskõlas artikli 46 lõike 3 kohase hüvitise maksmise korraga;
- b) ei jää artikli 59 lõikes 1 osutatud asjaomase kapitaliinstrumenti ja kohustuse omaniku vastu seoses selle allahinnatud instrumendi summaga alles mingit kohustust, välja arvatud juba tekkinud kohustused ning vastutus kahju eest, mis võib tekkida allahindamise õiguse kasutamise õiguspärasuse kontrollimiseks esitatud kaebuse tagajärjel;
- c) ei maksta artikli 59 lõikes 1 osutatud asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kohustuste omanikele muud hüvitist kui lõike 3 kohaselt makstav hüvitis.“

(33) Artikli 60 lõikes 3 asendatakse tekst „asjaomased kapitaliinstrumendid“ vastavas käändes tekstiga „artikli 59 lõikes 1 osutatud asjaomased kapitaliinstrumendid ja kohustused“ vastavas käändes.

(33a) Artikli 61 lõikesse 3 lisatakse järgmine lõik:

„Kui artikli 59 lõikes 1 osutatud asjaomaseid kapitaliinstrumente või kohustusi võetakse arvesse artiklis 45g osutatud nõude täitmisel individuaalsel alusel, vastutab käesoleva direktiivi artikli 59 lõikes 3 osutatud asjaolude kindlakstegemise eest selle liikmesriigi asjaomane ametiasutus, kus krediidasutusele või investeerimisühingule või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjale on direktiivi 2013/36/EL III jaotise kohaselt antud tegevusluba.“

(33b) Artikli 62 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid tagavad, et enne artikli 59 lõike 3 punktis b, c, d või e osutatud asjaolude kindlakstegemist seoses tütaretevõtjaga, kes emiteerib artikli 59 lõikes 1 osutatud asjaomaseid kapitaliinstrumente või kohustusi artiklis 45g osutatud nõude täitmiseks individuaalsel alusel või asjaomaseid kapitaliinstrumente, mida võetakse arvesse omavahendite nõude täitmisel individuaalsel või konsolideeritud alusel, järgivad asjaomased ametiasutused järgmisi nõudeid:

- a) asjaomane ametiasutus, kes kaalub, kas ta saab kindlaks teha artikli 59 lõike 3 punktis b, c, d või e osutatud asjaolud, teavitab pärast asjakohase kriisilahendusala ettevõtja kriisilahendusasutusega konsulteerimist 24 tunni jooksul:
 - i) konsolideeritud järelevalvet teostavat asutust ning kui tegemist on erineva asutusega, selle liikmesriigi asjaomast ametiasutust, kus konsolideeritud järelevalvet teostav asutus asub;
 - iii) selliste sama kriisilahendusala grupi teiste ettevõtjate kriisilahendusasutusi, kes otseselt või kaudselt ostsid artikli 45g lõike 1 kohaldamisalasse kuuluvalt ettevõtjalt artikli 45g lõikes 3 osutatud kohustusi;
- b) asjaomane ametiasutus, kes kaalub, kas ta saab kindlaks teha artikli 59 lõike 3 punktis c osutatud asjaolud, teavitab viivitamata iga sellise krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja pädevat asutust, kes on emiteerinud asjaomased kapitaliinstrumendid, mille suhtes tuleb kasutada allahindamise või konverteerimise õigust juhul, kui tehakse kindlaks osutatud asjaolud, ning kui see ei ole pädev asutus, siis nende liikmesriikide asjaomaseid ametiasutusi, kus kõnealused pädevad asutused ja konsolideeritud järelevalvet teostav asutus asuvad.“

(33c) Artikli 62 lõike 4 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Kui lõike 1 kohane teade on esitatud, hindab asjaomane ametiasutus pärast konsulteerimist teavitatud asutustega, välja arvatud kõnealuse lõike punkti a alapunktis iii osutatud asutustega, järgmisi asjaolusid:“

(33d) Artikli 68 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„Tingimusel et jätkatakse lepingust tulenevate materiaaloiguslike kohustuste, sealhulgas makse- ja ülekandekohustuste täitmist ning tagatise andmist, ei võimalda kriisiennetusmeede, artikli 33a kohane kohustuse peatamine või kriisihjemeede, sealhulgas niisuguse meetme kohaldamisega vahetult seotud mis tahes sündmus, iseenesest kellelgi:

- a) kasutada lõpetamise, peatamise, muutmise või tasaarvestuse õigust, sealhulgas seoses lepingutega, mille sõlmib:
- i) tütarettevõtja ning mille kohaseid kohustusi tagab või toetab muul viisil konsolideerimisgrupi ettevõtja;
- ii) konsolideerimisgrupi ettevõtja ning mis hõlmab vastastikuse kohustuste täitmata jätmise sätet;
- b) saada enda omandisse, kontrollida või tagatisena sisse nõuda asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi ettevõtja vara, lepingu puhul, mis hõlmab vastastikuse kohustuste täitmata jätmise sätet;
- c) mõjutada asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi ettevõtja lepingulist õigust, lepingu puhul, mis hõlmab vastastikuse kohustuste täitmata jätmise sätet.“

(33e) Artikli 68 lõige 5 asendatakse järgmisega: „5. Artikli 33a, 69, 70 või 71 kohane peatamine või piiramine ei tähenda käesoleva artikli lõigete 1 ja 3 ning artikli 71 lõike 1 kohaldamisel lepingulise kohustuse täitmata jätmist.“

(33f) Artikli 69 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 69

4. Lõike 1 kohast peatamist ei kohaldata makse- ja ülekandekohustuste suhtes, mis on võetud süsteemide või süsteemikorraldajate ees, kes on määratud direktiivi 98/26/EÜ kohaldamisel, kesksete vastaspoolte ja ESMA poolt vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 25 tunnustatud kolmandate riikide kesksete vastaspoolte ning keskpankade ees.

(33g) Artikli 69 lõikesse 5 lisatakse järgmised lõigud:

„Kriisilahendusasutused hindavad hoolikalt, kas peatamist on sobilik kohaldada kõlblike hoiuste suhtes, eriti füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate hoitavate tagatud hoiuste suhtes.

Kui kriisilahendusasutus kasutab kõlblike hoiuste suhtes makse- või ülekandekohustuste peatamise õigust, võib ta otsustada, et hoiustajatele antakse juurdepääs igapäevasele asjakohasele summale.“

(35) Artikli 70 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kriisilahendusasutused ei kasuta lõikes 1 osutatud õigust seoses süsteemide või süsteemikorraldajate, kes on määratud direktiivi 98/26/EÜ kohaldamisel, ega kesksete vastaspoolte ja kolmandate riikide kesksete vastaspoolte, keda ESMA vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 25 tunnustab, ja keskpankade mis tahes tagatistest tulenevate õigustega vara suhtes, mille kriisilahendusmenetluses olev krediidiasutus või investeerimisühing on pantinud või tagatiseks andnud.“

(36) Artikli 71 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Lõike 1 või 2 alusel peatamist ei kohaldata süsteemide või süsteemikorraldajate suhtes, kes on määratud direktiivi 98/26/EÜ kohaldamisel, kesksete vastaspoolte suhtes ega kolmandate riikide kesksete vastaspoolte suhtes, keda ESMA vastavalt määruse (EL) nr 648/2012 artiklile 25 tunnustab, ega keskpankade suhtes.“

(36a) Lisatakse artikkel 71a:

„Artikkel 71a

Peatamise õiguse lepinguline tunnustamine kriisilahenduses

1. Liikmesriigid nõuavad krediitiasutustelt ja investeerimisühingutelt ning artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjatelt, et nad lisavad kõikidesse kolmanda riigi õiguse alla kuuluvatesse finantslepingutesse lepingulise tingimuse, mille kohaselt selliste finantslepingute pooled tunnustavad, et kriisilahendusasutus võib finantslepingu suhtes kasutada vastavalt artiklitele 33a, 69, 70 ja 71 õigust peatada või piirata õigusi ja kohustusi, ning et nad peavad järgima artikli 68 nõudeid.

2. Liikmesriigid võivad samuti nõuda, et lõikes 1 osutatud emaettevõtjad tagavad, et lõikes 1 osutatud lepinguline tingimus lisatakse ka finantslepingutesse, mille on sõlminud kolmanda riigi tütarettevõtjad, kes on

- a) krediitiasutused;
- b) investeerimisühingud (või oleksid investeerimisühingud, kui nende peakontor asuks asjakohases liikmesriigis) või
- c) finantseerimisasutused.

3. Lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse mis tahes finantslepingu suhtes, mis vastab kõikidele järgmistele tingimustele:

- a) selle alusel luuakse uus kohustus või muudetakse märkimisväärselt olemasolevat kohustust pärast kuupäeva, mil liikmesriik hakkab käesoleva artikli ülevõtmiseks vastu võetud norme kohaldama;
- b) sellega nähakse ette õigus kasutada ühte või enamat lõpetamisõigust või tagatistest tulenevate õiguste maksmapaneku õigust, mille kasutamine või maksmapanek võidakse peatada või ära hoida või mille kohaldamine võidakse jätta arvesse võtmata vastavalt artikli 68 nõuetele või vastavalt artiklites 33a, 69, 70 ja 71 sätestatud õiguste kasutamisele, kui finantslepingut reguleeritaks asjaomase liikmesriigi õigusega, ning
- c) seda reguleeritakse kolmanda riigi õigusega.

4. Lõiget 1 ei kohaldata finantslepingute suhtes, mis on

- a) määratletud artikli 2 lõike 1 punkti e alapunktis 100;
- b) sõlmitud:
 - i) isikuga, kelle EMP riik on määranud süsteemiks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/26/EÜ (arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides) artikli 2 punktile a, või sellise süsteemi korraldajaga;
 - ii) börsiga, muu kauplemissüsteemiga, maksesüsteemiga, arveldussüsteemiga või muu finantsturu teenuse või taristuga, mis on asutatud kolmandas riigis ja mis ei kuulu punkti i alla;
 - iii) keskse vastaspoolega;
 - iv) keskpangaga või
 - v) keskvalitsusega (sealhulgas keskvalitsuse mis tahes esinduse või allasutusega).

5. Kui lõikes 1 või 2 osutatud krediidasutus või investeerimisühing või ettevõtja ei suuda vastavalt lõigetele 1 ja 2 nõutud lepingulisi tingimusi lisada, ei takista see kriisilahendusamet kasutamast kõnealuse finantslepingu suhtes lõikes 1 või 2 osutatud õigusi või nõudeid.“

(37) Artiklis 88 asendatakse tekst „artikli 45“ tekstiga „artiklite 45–45h“.

(38) Artikli 88 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutused moodustavad vastavalt artiklile 89 artiklites 12, 13, 16, 18, 45–45h, 91 ja 92 osutatud ülesannete täimiseks ning vajaduse korral kolmandate riikide kriisilahendusasutustega koostöö ja koordineerimise tagamiseks kriisilahenduse kolleegiumid.“

(39) Artikkel 89 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 89

Euroopa kriisilahenduskolleegiumid

1. Kui kolmanda riigi krediidasutusel või investeerimisühingul või kolmanda riigi emaettevõtjal on liidus asutatud tütarettevõtja või kahes või enamas liikmesriigis asutatud liidus tegutsev emaettevõtja või kaks või enam kahe või enama liikmesriigi poolt oluliseks peetavat liidu filiaali, moodustavad nende liikmesriikide kriisilahendusasutused, kus kõnealused ettevõtjad on asutatud või kus kõnealused olulised liidu filiaalid asuvad, ühtse Euroopa kriisilahenduskolleegiumi.

2. Lõikes 1 osutatud Euroopa kriisilahenduskolleegium täidab lõikes 1 osutatud ettevõtjatega ja niivõrd, kuivõrd see puudutab ka filiaale, ka filiaalidega seoses artikliga 88 ette nähtud funktsioone ja ülesandeid.

Lõike 2 kohased Euroopa kriisilahenduskolleegiumi ülesanded hõlmavad artiklites 45–45h osutatud nõude määramist.

Artiklites 45–45h osutatud nõude määramisel võtavad Euroopa kriisilahenduskolleegiumi liikmed arvesse kolmandate riikide ametiasutuste vastu võetud üldist kriisilahendusstrateegiat, kui see on olemas.

Kui üldise kriisilahendusstrateegia kohaselt ei ole liidus asutatud tütarettevõtjad või liidus tegutsev emaettevõtja ja selle tütarettevõtjatest krediidiasutused ja investeerimisühingud kriisilahendusala ettevõtjad ning Euroopa kriisilahenduskolleegiumi liikmed on kõnealuse strateegiaga nõus, järgivad liidus asutatud tütarettevõtjad või konsolideeritud alusel liidus tegutsev emaettevõtja artikli 45g lõike 1 kohast nõuet, emiteerides artikli 45g lõike 3 punktides a ja b osutatud instrumente kolmanda riigi kriisilahendusala ettevõtjale, selle asjaomases kolmandas riigis asutatud tütarettevõtjatele või muudele ettevõtjatele, nagu on sätestatud artikli 45g lõike 3 punktis a ja artikli 45g lõike 3 punkti b alapunktis ii. 3. Kui kõiki kolmanda riigi krediidiasutuse või investeerimisühingu või kolmanda riigi emaettevõtja liidu tütarettevõtjaid omab ainult üks liidus tegutsev emaettevõtja, juhatab Euroopa kriisilahenduskolleegiumi selle liikmesriigi kriisilahendusala, kus liidus tegutsev emaettevõtja on asutatud.

Kui esimest lõiku ei kohaldata, juhatab Euroopa kriisilahenduskolleegiumi sellise liidus tegutseva emaettevõtja või liidu tütarettevõtja kriisilahendusala, kelle bilansiliste varade koguväärtus on kõige suurem.

4. Liikmesriigid võivad kõigi asjaomaste isikute vastastikusel kokkuleppel loobuda Euroopa kriisilahenduskolleegiumi moodustamise nõude täitmisest, kui muu töörühm või kolleegium täidab samu funktsioone ja samu ülesandeid, nagu on sätestatud käesolevas artiklis, ning järgib kõiki käesolevas artiklis ja artiklis 90 sätestatud tingimusi ja menetlusi, sealhulgas liikmesust ja Euroopa kriisilahenduskolleegiumides osalemist puudutavaid tingimusi ja menetlusi. Sel juhul tuleb kõiki käesoleva direktiivi viiteid Euroopa kriisilahenduskolleegiumidele mõista ka viidetena kõnealustele teistele töörühmadele või kolleegiumidele.

5. Kui käesoleva artikli lõikes 3 ega 4 ei ole sätestatud teisiti, tegutseb Euroopa kriisilahenduskolleegium kooskõlas artikliga 88.

Artikkel 9

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt [18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva]. Nad edastavad kõnealuste meetmete teksti viivitamata komisjonile.
Liikmesriigid kohaldavad neid normide siseriiklikus õiguses jõustumise kuupäevast, mis ei ole hiljem kui [18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva].
Liikmesriigid kohaldavad artikli 45i lõiget 2 alates 1. jaanuarist 2024. Kui kriisilahendusasutus on kooskõlas artikli 45m lõikega 1 määranud nõuete täitmise tähtaja hilisemaks kui 1. jaanuar 2024, on artikli 45i lõike 2 kohaldamise kuupäev sama mis nõuete täitmise tähtaeg.
2. Kui liikmesriigid lõikes 1 osutatud meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.
3. Liikmesriigid edastavad komisjonile ja Euroopa Pangandusjärelevalvele käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud peamiste siseriiklike õigusaktide tekstid.

Artikkel 10

Jõustumine

[Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.].

Artikkel 11

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja